

จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก

ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2559

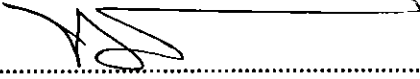
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

THE DREAM WORLD OF CHILDHOOD FANTASIES

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
Of the Requirements
For the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2016
Copyright 2016 by Naresuan University

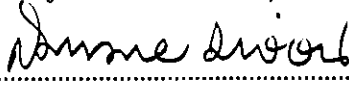
คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง “จินตนาการจากโลกแห่งความฝัน
ในวัยเด็ก” ของนางสาวปรีติยา ตั้งสุขชัยศิริ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

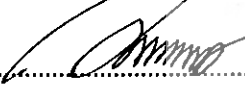
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีรัศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ธิตติ สมบูรณ์เอนก)

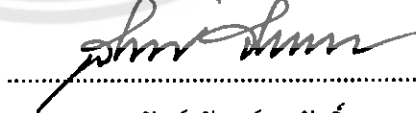

.....กรรมการ

(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลลิตา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....

(ดร.สันต์ จันท์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2559

ชื่อเรื่อง	จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก
ผู้วิจัย	นางสาวปรีติยา ตั้งสุขชัยศิริ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิรัศม์ พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	จินตนาการ, ความฝัน

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมสื่อผสมศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” นี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการเติมเต็มความสุขในชีวิตได้โดยผลงานจะแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม นามธรรมและคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับแห่งศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปเอกสารภาคศิลปนิพนธ์โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากศึกษาข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารและทางโครงสร้างศิลปะรวมถึงองค์ประกอบศิลปะ งานทัศนศิลป์ และรูปภาพประกอบนิทาน วรรณกรรม รูปแบบงานศิลปะ ผลงานของศิลปินต่าง ๆ มาวิเคราะห์และประมวลความรู้นำมาสู่ขั้นตอนการทำภาพร่าง และขยายภาพผลงานจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงถึงความงามทางสุนทรียภาพผ่านรูปทรงของเด็กผู้หญิงซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจมาจากตุ๊กตาบาร์บี้ ตุ๊กตาบลาจ็องโดยตุ๊กตาเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์เคยเล่นประกอบการอ่านหนังสือนิทานเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ยังนำภาพประกอบหนังสือนิทาน วรรณกรรมมาสร้างจินตนาการถึงโลกในอุดมคติอีกด้วย โดยถ่ายทอดผ่านตัวงานศิลปะ ใช้ทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญ อาทิ รูปทรง เส้น สี ลักษณะพื้นผิวที่ว่าง เป็นต้น โดยเนื้อหานั้นจะแสดงอารมณ์ถึงความสุข ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ เป็นโลกในจินตนาการที่เรียบง่าย เต็มไปด้วยความสุข ซึ่งมีสีสันสดใสเป็นตัวถ่ายทอดความงามทางสุนทรียภาพได้อย่างชัดเจน ส่วนทางด้านกลวิธีนั้นผู้สร้างสรรค์นำการฝีมือเย็บปักถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ถนัดนำมาประยุกต์ใช้เข้ากับงานจิตรกรรม จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่มีรูปแบบอัตลักษณ์เฉพาะตนอย่างลงตัว

Title	The dream world of childhood fantasies.
Autor	Preetiya Tangsukkeesiri
Advisor	Assist.Prof. Dr.Thawirat Phromrat
Co - Aavisor	Assist.Prof.Surachat Ketprasit
Academic Paper	Thesis B.F.A in Visaul Art Design, Naresuan University, 2015
Keywords	Imagination,Dream

ABSTRACT

The art thesis under the title “The dream world of childhood fantasies” which purpose of learning and understanding a processes of art creation. This would be able to respond a feeling and thought of auther that would like to show a happiness in life which beauty of values even paining aesthetics on mixed media art. Formalism are combining between thought patterns and meaningful. Instrumentalism are intergration form of art of language as beauty and art is a language of thought, which leading into art creation as well as thesis form. Under the processes operation, started as research on relating document with objective and art structure as well as artistic elements, visual arts, literatureand picture art form. Moving to parts of analysis artists work and processing a data lead to draft creation, until final art work.

This thesis are focused on showing a beauty of arts which inspired by barbie,blythe which characteristic as creative mind on arts. Moveover, all creator are uually used on illustrated a storybooks which show a key arts work such as shape, color, style, texture, space, etc. Therefore, this art work would focused as fully happy emotion as well as plentiful nature which imagination as peacefully world. Strategy on creative art work, which applied own talent as a embroidery mixed with mixed media formats lead to limited art work perfectly.

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ นายทอง ตั้งสุขชัยศิริ นางกษิภัท ศรีคมขำ บิดาและมารดาของผู้สร้างสรรค์ที่คอยอบรมเลี้ยงดูให้เป็นคนดีและส่งเสริมให้ทุนในการศึกษา ตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งคอยให้กำลังใจที่ดีแก่ผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ศรัณย์ พรหมรัตน์ ประธานที่ปรึกษา ศิลปินพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และ ขอกราบขอบพระคุณคณะอาจารย์ ในภาคออกแบบทัศนศิลป์ ที่ให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของผลงาน ศิลปินพันธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอบคุณกองทุนส่งเสริมการศึกษาศิลปะวัฒนธรรม มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่มอบทุน การศึกษาให้เป็นค่าอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะซึ่งสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้สร้างสรรค์ไปได้มาก เมื่อผู้สร้างสรรค์จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตแล้วจะเข้าร่วมกิจกรรมของมูลนิธิเพื่อเป็นการช่วยหากองทุนส่งเสริมเข้ามูลนิธิให้รุ่นน้องต่อไป

ขอบคุณมหาวิทยาลัยนเรศวรและคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ให้การดูแลให้ที่พักพิงอาศัยตลอดระยะเวลาสี่ปี

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยช่วยเหลือในทุกๆด้าน อาทิ ช่วยอธิบายงานในเวลาที่ผู้สร้างสรรค์ไม่เข้าใจ และ คอยเป็นกำลังใจที่ดีให้ผู้สร้างสรรค์เสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ผู้สร้างสรรค์ขอให้ผู้ที่ต้องการศึกษาศิลปนิพนธ์ชุดจินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็กได้รับความรู้ความเข้าใจของผลงานได้รู้แนวทางการคิด กลวิธี และกระบวนการทำงานของผู้สร้างสรรค์

ปรีดียา ตั้งสุขชัยศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	4
คำจำกัดความ.....	5
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
การศึกษาวรรณกรรมและนิทาน.....	7
การศึกษาวรรณกรรม.....	7
การศึกษานิทาน.....	8
การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์.....	10
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	11
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน.....	12
วิธีการสร้างสรรค์จิตรกรรม.....	13
การศึกษาทางด้านเทคนิคเย็บปักถักร้อย.....	13
การศึกษาวस्तุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย.....	13
สรุปใจความสำคัญของศิลปนิพนธ์.....	14
3 การพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	15
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	16
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	19
ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	19
ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด.....	20
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	24
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26
ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานศิลปะ.....	55
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	56
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	63
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	69
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	74
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	79
อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์.....	80
บรรณานุกรม.....	82
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	84

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ภาพหนังสือวรรณกรรมเจ้าชายน้อย.....	7
2 ภาพหน้าปกหนังสือนิทานอลิซผจญภัยในแดนมหัศจรรย์.....	8
3 ภาพภายในหนังสือนิทานอลิซผจญภัยในแดนมหัศจรรย์.....	9
4 ภาพภายในหนังสือนิทานอลิซผจญภัยในแดนมหัศจรรย์.....	9
5 ภาพตัวอย่างตุ๊กตาบลาเยร์ที่สะสม.....	10
6 ภาพผลงานปักของ CAYCE ZAVAGLIA.....	12
7 ภาพตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเย็บปักถักร้อย.....	13
8 ภาพตัวอย่างผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ.....	15
9 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	16
10 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	16
11 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	17
12 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	17
13 ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์.....	20
14 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	25
15 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 แบบที่ 1 และแบบที่ 2.....	26
16 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่างแบบที่ 3.....	26
17 ภาพทดลองตัดต่อจำลองจากภาพร่างลงบนภาพเสด็จ.....	27
18 ภาพขั้นตอนการทำเสด็จและชิงผ้าลินิน.....	27
19 ภาพขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษ.....	28
20 ภาพคัดลอกภาพแบบร่างลงบนเฟรมเสด็จ.....	28
21 ภาพการตัดกระดาษในส่วนที่สำคัญ.....	29
22 ภาพดำเนินการปักตามสีที่กำหนดในแบบภาพร่าง.....	29
23 ภาพดำเนินการปักตัวสัตว์.....	30
24 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนเสด็จใหญ่.....	30
25 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 1.....	31
26 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 แบบที่ 1, 2 และ 3.....	32
27 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่างแบบที่ 3.....	32
28 ภาพขั้นตอนการปฏิบัติผลงานจริง.....	33
29 ภาพขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษ.....	34
30 ภาพคัดลอกภาพแบบร่างลงบนเฟรมเสด็จ.....	35
31 ภาพการตัดกระดาษในส่วนที่สำคัญ.....	35

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
32	ภาพดำเนินการปักตามสีที่กำหนดในแบบภาพร่าง.....	36
33	ภาพดำเนินการปักตัวสัตว์.....	37
34	ภาพสัตว์ต่างๆที่ทำการตัดไว้เรียบร้อยแล้ว.....	38
35	ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่.....	38
36	ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่.....	39
37	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ขั้นที่ 2.....	39
38	ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3 แบบที่ 1 และ แบบที่ 2.....	40
39	ภาพการพัฒนาภาพแบบร่างแบบที่ 3.....	40
40	ภาพการพัฒนาภาพแบบร่างแบบที่ 4.....	41
41	ภาพขั้นตอนการปฏิบัติผลงานจริง.....	41
42	ภาพคัดลอกภาพแบบร่างลงบนเฟรมสะดึง.....	42
43	ภาพการตัดกระดาษในส่วนที่สำคัญ.....	42
44	ภาพดำเนินการปักตามสีที่กำหนดในแบบภาพร่าง.....	43
45	ภาพดำเนินการปักตัวสัตว์.....	43
46	ภาพสัตว์ต่างๆที่ทำการตัดไว้เรียบร้อยแล้ว.....	44
47	ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่.....	44
48	ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่.....	45
49	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ขั้นที่ 3.....	46
50	ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 4 แบบที่ 1.....	47
51	ภาพแบบร่างแบบที่ 2.....	47
52	ภาพแบบร่างที่ลงสีเสร็จสมบูรณ์ แบบที่ 1.....	48
53	ภาพแบบร่างที่ลงสีเสร็จสมบูรณ์ แบบที่ 2.....	48
54	ภาพขั้นตอนการปฏิบัติผลงานจริง.....	49
55	ภาพขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษ.....	49
56	ภาพคัดลอกภาพแบบร่างลงบนเฟรมสะดึง.....	50
57	ภาพการตัดกระดาษในส่วนที่สำคัญ.....	50
58	ภาพดำเนินการปักตามสีที่กำหนดในแบบภาพร่าง.....	51
59	ภาพดำเนินการปักตัวสัตว์.....	51
60	ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่.....	52
61	ภาพเย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน.....	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
62 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 4.....	53
63 ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ ของผู้สร้างสรรค์.....	55
64 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	56
65 ภาพการวิเคราะห์เส้น.....	57
66 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสีผ้า.....	58
67 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสีเส้นด้ายและไหมพรม.....	59
68 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์.....	59
69 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์.....	60
70 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	60
71 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	63
72 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	64
73 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสีผ้า.....	65
74 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์.....	65
75 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	66
76 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	69
77 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	70
78 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสีผ้า.....	70
79 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์.....	71
80 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	71
81 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	74
82 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	75
83 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสีผ้า.....	75
84 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์.....	76
85 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

เนื่องจากในยุคปัจจุบันของเราเป็นโลกในยุคโลกาภิวัตน์โลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ มากมาย เป็นโลกที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใดสามารถรับรู้ สัมผัส หรือ รับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว มีความกว้างขวาง มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และทางการเมือง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาการในด้านของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่างๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้นโลกที่เคยกว้างใหญ่กลับเล็กลง ดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีประดุจเป็นหมู่บ้าน ภูเขาและทะเล ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติ ที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ ดูเสมือนเลือนหายไปจนกลายเป็นโลกไร้พรมแดน

โดยการพัฒนาเหล่านี้ส่งผลให้เกิดข้อดีต่างๆ มากมาย เช่น คนมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น มีการสื่อสารที่รวดเร็ว คนมีความเท่าเทียมกันทุกเชื้อชาติ แต่ในทางกลับกันก็ส่งผลกระทบจนเกิดผลเสียตามมาด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองที่จะก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ ทำให้เกิดความแตกแยกทางความคิด นักการเมืองขาดธรรมาภิบาล คนในสังคมเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรง เครื่องเคียดกับการค้าธุรกิจ ขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดระเบียบ เกิดอาชญากรรมมากขึ้น สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เป็นต้น

ดังนั้นชีวิตของผู้คนในปัจจุบันจึงเต็มไปด้วยปัญหาเหล่านี้ และเพื่อหลบหลีก การแข่งขัน การแก่งแย่ง การชิงดีชิงเด่น และความวุ่นวายต่างๆ จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่คนเราทุกคนต้องถวิลหาชีวิต ที่ซึ่งเต็มไปด้วยความสุข ความสนุกสนาน ความรัก ความฝันในสิ่งที่มีแต่ความสมบูรณ์แบบ เพราะความฝันนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนล้วนแล้วแต่มีความฝันด้วยกันทั้งนั้น แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันนั้นผู้สร้างสรรค์เองก็มีความพึงปรารถนา ต้องการหลบหลีกชีวิตที่เป็นจริง สังคมที่วุ่นวายในปัจจุบัน จึงจินตนาการถึงโลกแห่งความฝันโลกที่เต็มไปด้วยความสุข ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ถวิลหาความสุขอย่างในเทพนิยายโลกในนิทานของวัยเด็ก เพื่อเติมเต็มความสุขในชีวิต และอยู่กับตนเองในโลกแห่งจินตนาการ ซึ่งความฝันและจินตนาการนั้น อาจเป็นสิ่งที่ผู้คนมองข้าม เพราะบางคนอาจคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญเพราะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ แต่สำหรับผู้สร้างสรรค์นั้น มีความคิดและมุมมองที่แตกต่างออกไป เพราะถึงแม้ว่าการจินตนาการหรือความฝันจะเป็นเพียงการสร้างภาพ หรือเรื่องราวที่

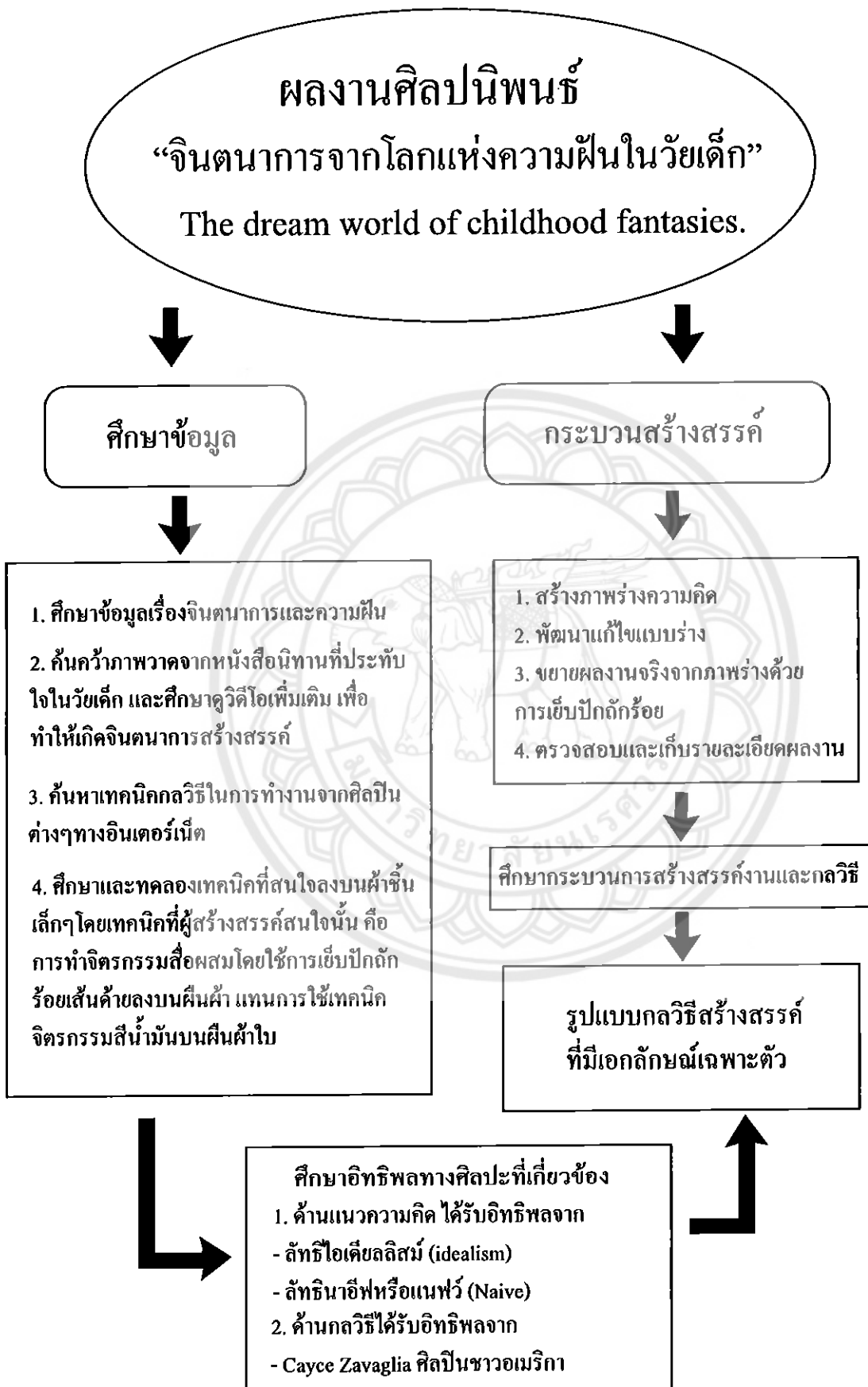
เกิดขึ้นในจิตใจ แต่ในขณะที่เดียวกันจินตนาการและความฝันนั้นก็สามารถทำให้เกิดสิ่งสวยงามและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ อย่างเช่น งานศิลปะ การแต่งเพลง หรือการแต่งหนังสือ ตัวอย่างเช่น บรรดาศิลปิน และนักเขียน ในบางครั้งบอกว่าพวกเขาได้แนวคิดต่างๆ จากความฝัน เช่น นักร้องที่ชื่อ Paul McCartney แห่งวง The Beatles ที่เล่าว่า ในวันหนึ่งเขาตื่นขึ้นมา พร้อมกับเสียงดนตรีของเพลง "Yesterday" อยู่ในหัวของเขา ส่วนนักเขียน Mary Shelley บอกว่า เธอมีความฝันที่รุนแรงเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ที่ใช้เครื่องจักรทำให้สัตว์โลกชนิดหนึ่งคืนชีพได้ เมื่อเธอตื่นขึ้นมา จึงเริ่มเขียนหนังสือเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ที่ชื่อ "Frankenstein" ที่สร้างให้สัตว์ประหลาดมาต่อสู้กัน เป็นต้น

จากปัญหาความวุ่นวายของผู้คนในสังคม และการแข่งขันมากมายในปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สร้างสรรค์ทวนนึกถึงความฝันในวัยเด็ก ความสนุกสนานที่ได้เล่นกับตุ๊กตา ความประทับใจที่มีต่อเรื่องเล่าในเทพนิยาย ความสงบสุข ความอุดมสมบูรณ์ แบบในหนังสือนิทาน จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตภาพ และเกิดแรงบันดาลใจนำมาถ่ายทอดเป็นงานผลงานศิลปะโดยมีตัวของผู้สร้างสรรค์เป็นตัวดำเนินเรื่องราวจินตนาการจากโลกแห่งความฝัน ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ใช้วัสดุสื่อถึงเอกลักษณ์สร้างสุนทรียภาพเฉพาะตัวผู้สร้างสรรค์เอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สร้างสรรค์ผลงานรูปแบบของจิตรกรรมสื่อผสมในลักษณะแบบรูปธรรม (concrete)
2. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าในกระบวนการ ขั้นตอนการ ของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ และนำไปสู่การบันทึกข้อมูลผลการสร้างสรรค์ผลงาน ไว้อย่างระบบในรูปเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
3. เพื่อแสดงออกถึงความสำคัญของจินตนาการ ความฝัน ความประทับใจจากโลกแห่งจินตนาการในวัยเด็ก และเพื่อเติมเต็มความสุขในชีวิต
4. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานแล้วเกิดจินตนาการร่วมกับงาน สามารถนำไปต่อยอดแต่งแต้มเสริมจินตนาการของผู้ชมได้ และเกิดความสุข เพลิดเพลินใจ
5. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจถึงรูปแบบและเนื้อหา ในกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์อันตอบสนองความคิดและอารมณ์ความรู้สึกและแสดงออกมาให้ปรากฏถึงคุณค่าแห่งศิลปะทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสม

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เรื่องจินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็กผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรคเป็น 2 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างเนื้อหาเรื่องราว

1. ศึกษาข้อมูลโดยผู้สร้างสรรค์ศึกษาข้อมูลจากหนังสือนิทาน วรรณกรรมที่ผู้สร้างสรรค์ประทับใจในวัยเด็ก
2. วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลจากหนังสือนิทานและวรรณกรรมมาจินตนาการออกมาเป็นลักษณะรูปทรง สี สัน ก่อให้เกิดเนื้อหาเรื่องราวและมีคุณค่าทางความงาม
3. เนื้อหาเรื่องราว มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอความสุข ความสนุกสนานของโลกในอุดมคติโดยนำเสนอเนื้อหาจากโครงเรื่องนิทาน วรรณกรรม ผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์โดยนำเสนอผ่านทางจิตรกรรม

ช่วงที่ 2 กระบวนการสร้างสรรค์

1. การพัฒนาภาพแบบร่าง องค์ประกอบ เทคนิคการสร้างสรรค

เป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมสื่อผสม โดยสร้างสรรค์บนระนาบ 2 มิติ แต่ทำให้เกิดภาพแบบลวงตาในลักษณะ 3 มิติโดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบรูปธรรม (concrete) ที่มีแนวคิด เนื้อหาสะท้อนออกมาจากอารมณ์ ความรู้สึกภายในหรืออัตวิสัย (subjective) เพื่อแสดงถึงความรู้สึกของความสุข ซึ่งเป็นความรู้สึกในเชิงความงามเป็นสำคัญ ส่วนในด้านองค์ประกอบนั้นผู้สร้างสรรค์ได้เน้นเรื่องสุนทรียภาพทางความงามของศิลปะ ที่แสดงถึงอารมณ์ของความสุขซึ่งเป็นผลงานในเชิงบวก สื่อออกมาในลักษณะแสดงคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) (โดยเป็นบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด) และได้แสดงออกมาในรูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์โดยเลือกใช้อุปกรณ์เย็บปักถักร้อย และใช้สีของผ้าชนิดต่างๆเพื่อสื่อถึง อารมณ์ความสุขรวมทั้งใช้หลักการวาดเส้นคอนทัวร์ (Contour Drawing) ในการปักผ้า (embroidery) ร่วมด้วยในบางส่วนเพื่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

2. การพัฒนาผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค

ผลงานแสดงถึงคุณค่าความงามที่มีอยู่ในรูปทรง สี สัน และพื้นผิวที่เกิดจากการเลือกใช้วัสดุสื่อผสมต่างๆ ซึ่งลักษณะวัสดุที่นำมาสร้างสรรคนั้นมีคุณค่าและความงามในแบบเฉพาะตน สามารถนำมาพัฒนาสร้างกลวิธีให้เกิดความน่าสนใจในลักษณะรูปแบบที่แตกต่างหลากหลายได้

คำจำกัดความ

- จินตนาการ (imagination)** หมายถึง การสร้างภาพในใจ ซึ่งภาพในใจไม่จำเป็นต้องเป็นความจริงเสมอไป เป็นสิ่งที่เราสมมุติขึ้นมาแต่มีพลังมาพอที่เราจะปล่อยสู่โลกแห่งความจริงได้
- ความฝัน (dream)** หมายถึง การแสดงออกของความนึกคิด ความรู้สึก และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในสมองในขณะที่เรากำลังนอนหลับอยู่ เชื่อกันว่าคนเรามักจะฝันถึงสิ่งที่ตนต้องการ แต่ไม่อาจครอบครองได้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

เนื่องจากในปัจจุบันนี้สังคมของเรามีการพัฒนาทางด้านต่างๆมากมายโดยเฉพาะทางการเมือง ทางด้านเศรษฐกิจ และทางด้านเทคโนโลยี ทำให้ประเทศของเรานั้นมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น การพัฒนาเหล่านี้ทำให้เกิดผลดีต่างๆตามมา และสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนเลยก็คือการติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วขึ้น การเดินทางและการขนส่งที่กว้างขวางรวดเร็วทันใจขึ้น แต่อีกด้านหนึ่งก็เกิดผลเสียตามมาด้วยเช่นกัน การพัฒนาเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมลง ยังมีการพัฒนา มากขึ้นเท่าไร ธรรมชาติก็ยิ่งถูกทำลายไปเท่านั้น ผู้คนต้องปรับตัวตามการพัฒนาของสังคมในประเทศทำให้เกิดการแข่งขันกัน มนุษย์ทุกคนนั้นก็ล้วนแล้วแต่มีความฝันด้วยกันทั้งนั้น บางคนไม่มีความสุขกับชีวิต การทำงานก็เลือกที่จะหลบชีวิตที่วุ่นวายในสังคมนานาหยุดเพื่อไปพักผ่อนในช่วงฤดูร้อนในช่วงระยะเวลาสั้นๆ หรือบางคนก็เลือกที่จะมุ่งมั่นตั้งหน้าตาทำงานเก็บเงินเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดฝันไว้ จนบางครั้งก็อาจก่อให้เกิด ความทุกข์ เนื่องจากสิ่งที่ได้มานั้นยังไม่ใช่อะไรที่ฝัน

ในขณะที่เดียวกันผู้สร้างสรรค์เองนั้นก็มีความฝัน ความพึงปรารถนาต้องการใช้ชีวิตที่มีแต่ความสุข ความสมบูรณ์ ความสงบสุข จึงก่อเกิดเป็นจินตนาการถึงโลกในอุดมคติขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจไม่สามารถคงอยู่ ตลอดไปได้ในโลกของความจริง ผู้สร้างสรรค์จึงจินตนาการถึงโลกแห่งความฝันขึ้นมาเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาด หายไปในชีวิต ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำความประทับใจที่มีต่อเรื่องเล่าในวรรณกรรม เทพนิยาย ความสงบสุข ความอุดมสมบูรณ์ แบบในหนังสือนิทานในวัยเด็ก

ดังนั้นในผลงานศิลปะอันแต่ละชิ้นของผู้สร้างสรรค์ในชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝัน ในวัยเด็ก” จะถ่ายทอดเรื่องราวของโลกในความฝัน ความสวยงามของโลกในอุดมคติ ซึ่งสื่อถึงอารมณ์แห่ง ความสุข ความอุดมสมบูรณ์ของพืชพรรณธรรมชาติและสัตว์น้อยใหญ่นานาชนิด เป็นโลกแห่งความสงบสุขที่ ผู้สร้างสรรค์ได้สอดแทรกเทคนิค และอารมณ์แห่งความสุขลงไปโดยกลวิธีทางจิตรกรรมสื่อผสม

ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลเอกสารที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย และรูปแบบในการสร้างสรรค์ในการวิจัย โดยมีดังนี้

1. การศึกษาวรรณกรรมและนิทาน
2. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์
3. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ
4. อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน
5. วิธีการสร้างสรรค์จิตรกรรม
  - 5.1 การศึกษาทางด้านเทคนิคเย็บปักถักร้อย
  - 5.2 การศึกษาวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย

1. การศึกษาวรรณกรรมและนิทาน

1.1 การศึกษาวรรณกรรม

วรรณกรรมเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึกนึกคิดถ่ายทอดจินตนาการและแสดงออกซึ่งศิลปะอันประณีตงดงาม การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ของยุคสมัยที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของตนออกมา รวมทั้งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มิต่อสภาพการณ์เหล่านั้นด้วย ดังนั้นวรรณกรรมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์แทบทุกด้านอาจกล่าวได้ว่า สังคมมนุษย์ที่เจริญมีอารยธรรม และเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวรรณกรรมทั้งสิ้น วรรณกรรมต่างมีบทบาท ความสำคัญ และอิทธิพลไม่มากนักน้อย ซึ่งคุณค่าเหล่านี้ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้หลากหลาย

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษากระบวนการคิดทั้งทางประสบการณ์ในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์เองและศึกษาจากหนังสือวรรณกรรม หนังสือนิทาน หนังสือนวนิยายต่างๆ โดยวรรณกรรมเล่มหนึ่งที่มีความงดงามไร้เดียงสา สามารถล่วงผ่านพรมแดนระหว่างประเทศ กำแพงทางด้านภาษา ศาสนา วัฒนธรรม เพศ ผิว วัย ชนชั้น และเส้นแบ่งใดๆในโลกทั้งหมด นั่นก็คือวรรณกรรมเยาวชนอมตะระดับโลกเรื่อง เจ้าชายน้อย (Le Petit Prince) ที่ผู้สร้างสรรค์เรื่องและภาพโดย อองตวน เดอ แซงเตก-ซูเปรี (Antoine de Saint-Exupéry) ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่นำความสุขและความประทับใจมาสู่ผู้สร้างสรรค์ และมีคำนิยามตราตรึงใจแก่ผู้สร้างสรรค์คือ “สิ่งสำคัญนั้นไม่อาจเห็นได้ด้วยตา เราจะมองเห็นแจ่มชัดด้วยดวงใจเท่านั้น”

ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นจุดเริ่มต้นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์สร้างผลงานศิลปะ และได้พัฒนาผลงานที่สร้างจากจินตนาการที่มองเห็นชัดด้วยหัวใจของผู้สร้างสรรค์เอง

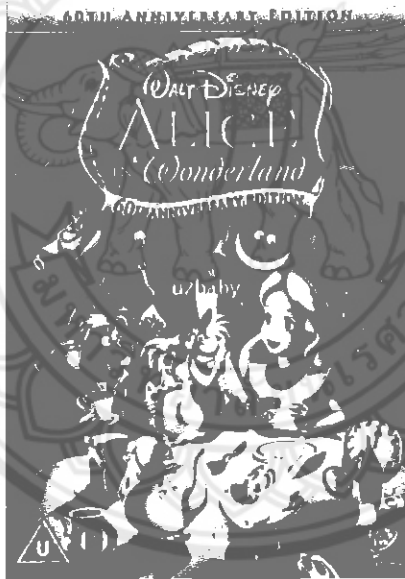
ภาพประกอบที่ 1 ภาพหนังสือวรรณกรรมอมตะระดับโลก ซึ่งเป็นวรรณกรรมการ์ตูนสร้างอัจฉริยะมีเจ้าชายน้อยเป็นตัวดำเนินเนื้อเรื่องโดยเจ้าชายน้อยนั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์เข้าใจผ่านสายตาอันบริสุทธิ์ไร้เดียงสา และเห็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในโลกที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยดวงตาแต่ต้องใช้หัวใจในการมอง ผลงานการเขียนของนักเขียน อองตวน เดอ แซงเตกซูเปรี

1.2 การศึกษานิทาน

นิทาน เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา กล่าวได้ว่าเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด นิทานอาจมีกำเนิดพร้อมๆ กับครอบครัวของมนุษยชาติ เหตุที่เล่ามาแต่เริ่มแรก คงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงแล้วเล่าสู่กันฟัง มีการเพิ่มเติมเสริมแต่งให้พิสดารมากยิ่งขึ้น จนห่างไกลจากเรื่องจริง กลายเป็นนิทานไป การเขียนนิทานในความหมายแรก อาจเป็นการเขียนจากจินตนาการก็ได้

ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มศึกษาภาพวาดจากหนังสือนิทานเรื่องต่างๆที่ประทับใจในวัยเด็กโดยภาพวาดและเรื่องราวแห่งความสุข ความสนุกสนานจากนิทานได้กลายมามีส่วนร่วมในผลงาน ซึ่งมีเรื่องราวเต็มไปด้วยความตื่นเต้น สนุกสนาน โลกที่สวยงาม และมีความมหัศจรรย์อย่างเช่นเรื่อง Alice in Wonderland อลิซผจญภัยในแดนมหัศจรรย์ รวมทั้งของเล่นชิ้นโปรด เช่น ตุ๊กตาบาร์บี้ ตุ๊กตาบลายธ์ ที่ใช้ประกอบเรื่องเล่าในนิทาน ก็ได้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วย

ภาพหนังสือนิทานและตุ๊กตาที่ใช้เป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 2 ภาพหน้าปกหนังสือนิทาน อลิซผจญภัยในแดนมหัศจรรย์

ผู้สร้างสรรค์ประทับใจในการจัดองค์ประกอบของภาพ การใช้สีสันสดใสที่เป็นส่วนแต่งแต้มจินตนาการสื่อความหมายของภาพหนึ่งภาพที่แฝงไปด้วยความสุข ความลึกลับ ความฝันที่น่าอัศจรรย์

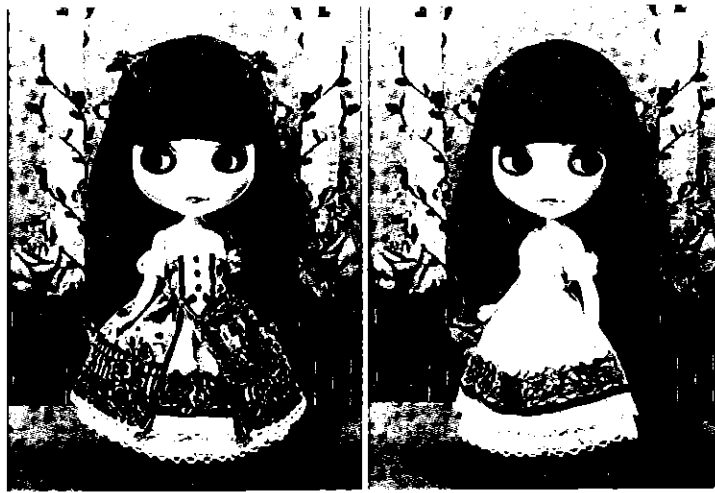
ภาพประกอบที่ 3 ภาพภายในหนังสือนิทาน

ผู้สร้างสรรค์เป็นคนชอบในเรื่องของดินแดนมหัศจรรย์ เมื่อได้เห็นภาพวาดการ์ตูนสีสันสดใส ในลักษณะท่าทางต่างๆทำให้รู้สึกประทับใจและรู้สึกว่าตนเองนั้นหลุดเข้าไปในหนังสือนิทาน โลกที่เต็มไปด้วยจินตนาการ โลกในอุดมคติที่มีแต่ความสุข สนุกสนาน ความมหัศจรรย์ สิ่งที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ กลับมีอยู่จริงในโลกแห่งจินตนาการ

ภาพประกอบที่ 4 ภาพภายในหนังสือนิทาน

ในหนังสือนิทานเรื่อง อลิชผจญภัยในแดนมหัศจรรย์ มีตัวละครหลักสำคัญที่ดำเนินเรื่องรานั้นก็คือ อลิช เด็กหญิงผมยาวสีทองที่เผลอหลับไปเพราะนิทานของคุณแม่ แล้วเธอฝันว่าได้เข้ามาในดินแดนมหัศจรรย์และได้เข้าไปผจญภัยตามสถานที่ในฝันต่างๆมากมาย ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจนี้มาประยุกต์เข้ากับผลงานศิลปะโดยสร้างตัวละครขึ้นมาเป็นตัวของผู้สร้างสรรค์ ดำเนินเรื่องราวของโลกในจินตนาการผ่านผลงานศิลปะ

ภาพประกอบที่ 5 ภาพตัวอย่างตุ๊กตาบลายธ์ที่สะสม

ผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบการเล่นตุ๊กตาบาร์บี้และตุ๊กตาบลายธ์มากได้คอยเก็บสะสมและรักษาอย่างดี มาตลอด เนื่องจากในวัยเด็กนั้นช่วงก่อนเข้านอนนอกจากคุณแม่จะเล่านิทานให้ฟังแล้วยังนำตุ๊กตามาเล่น ประกอบเรื่องเล่าอีกด้วย ตุ๊กตาแต่ละตัวจึงเต็มไปด้วยความทรงจำ ความรัก ความอบอุ่น และมีความหมาย ต่อผู้สร้างสรรค์มาก

2. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์โดยผู้สร้างสรรค์นั้นได้ศึกษาหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ และเกิดความสนใจในการจัดองค์ประกอบแบบการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มาใช้ในการจัดองค์ประกอบในงานศิลปะ การจัดองค์ประกอบนี้มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้ โดยเลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือเลือกรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

การจัดองค์ประกอบแบบการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตรนั้นจึงเป็นอีกหนึ่งการจัดวางองค์ประกอบที่น่าสนใจ ผู้สร้างสรรค์จึงเน้นคุณค่าและพัฒนาารูปแบบเพื่อให้ผลงานเกิดมุมมองใหม่ และเพิ่มหลักรูปทรงให้เกิดความขัดแย้งกันไม่ว่าจะเป็นการขัดแย้งกันในเรื่องของสี ขนาด และ ทิศทางของเส้นในผลงานเพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันให้เกิดเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น

3. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

อิทธิพลด้านแนวความคิดจากทฤษฎี

3.1 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism Visual Art) เป็นการแสดงออกอย่างเสรีของจิตไร้สำนึกอย่างแท้จริง ปราศจากสติควบคุมศิลปินกลุ่มนี้พยายามสร้างทัศนศิลป์จากความฝันและความรู้สึกภายในที่แสดงออกภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก มนุษย์ทุกคนมีความรู้สึก มีความคิดความฝันต่างๆ ซึ่งเก็บซ่อนอยู่ภายใต้จิตโดยมนุษย์ไม่รู้สึกตัว ถ้าแสดงออกมามนุษย์ก็จะรับรู้ได้ทันทีถึงความฝันนั้นๆ ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่เป็นเรื่อง

ทัศนศิลป์เป็นเพียงเครื่องมือชนิดหนึ่งสำหรับวางสิ่งซ่อนเร้นที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ ผู้นำกลุ่มคือ อองเดร บรุตอง (Andre Breton) นักประพันธ์ชาวฝรั่งเศส เชื่อที่มีความว่า จินตนาการเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงออกและจินตนาการนี้ก็คือ จิตไร้สำนึก ที่ช่วยนำไปสู่การสร้างผลงานทัศนศิลป์

สาเหตุการสร้างงานทัศนศิลป์ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ได้แก่

1. ตอบสนองด้านจิตใจ เรื่องความงาม เส้น สี รูปทรง และความรู้สึกของผู้สร้างที่อยู่ภายใต้จิตไร้สำนึกที่แสดงออกมาให้ผู้ชมได้รับรู้

2. ความเชื่อ สำนึกของคนเรายังเห็นว่า ความฝัน คือ ความบริสุทธิ์ ความป่าเถื่อนยังหลบอยู่ในจิตใจของมนุษย์ และจิตใต้สำนึกนี้จะระเบิดออกมาได้ทุกขณะ ถ้าปราศจากการควบคุม

สุนทรียภาพและรูปแบบงานจิตรกรรมลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ คือ

- 1.) รูปแบบกึ่งนามธรรม คือ มีตัวตน และไม่มีตัวตน
- 2.) เป็นเรื่องราวในอดีต เช่น ความผิดหวัง ความรัก ความหยิ่งผยอง ความกลัว
- 3.) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับจินตนาการของศิลปินเอง
- 4.) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอดีต ปัจจุบัน ด้านเวลา อายุ ความเนาเปื่อย
- 5.) แสดงรูปทรง ธรรมชาติ เรขาคณิต อิสระ ที่บิด ๆ เบี้ยว ๆ

อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ คือการรับรูปแบบแนวคิดมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สร้างจากจินตนาการและความประทับใจในอดีต เช่น ความรัก ความหวัง ความสุข ความสนุกสนานที่ตราตรึงอยู่ในความทรงจำในวัยเด็ก และได้ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมาแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระปราศจากการควบคุมของเหตุผล

3.2 ลัทธิไอดีลลิสม์ (Idealism)

ในลัทธินี้ศิลปินจะมีทัศนคติในการสร้างผลงานแสดงให้เห็นแง่ดีของชีวิต แสดงความคิดนึกฝันหรือความรู้สึก ลัทธินี้ประกอบกันหลายชนชาติที่มีทัศนคติตรงกัน ศิลปินที่มีชื่อเสียงมาจากหลากหลายชาติ เช่น คอร์นีเลียส (Cornelius) ชาวเยอรมัน เขาชอบวาดภาพหญิงสาวโดยใช้เส้นที่อ่อนหวานและใช้สีอ่อนๆ มิลเลซ์ (Millais) ชาวอังกฤษ เขาชอบวาดภาพโดยเก็บรายละเอียดเสียจนภาพนั้นคล้ายกับภาพถ่าย ภาพที่มีชื่อเสียงคือ ดอกไม้ริมลำธาร กุสตาฟ มอโร (Gustave Moreau) ชาวฝรั่งเศส เขาชอบวาดภาพจากจินตนาการของเขา ภาพที่มีชื่อเสียงคือ ความฝันของซาโลเม (LA VISLON DE SALOME)

ผู้สร้างสรรค์ได้นำอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิไอเดียลลิสม์ มาแสดงออกในรูปแบบการแสดงออกทางด้านความคิดที่ใช้การจินตนาการวาดฝัน ความรู้สึกภายในที่แสดงให้เห็นถึงความสุข ความสดใสให้เห็นแง่ดีๆของชีวิต แสดงออกผ่านมาเป็นงานศิลปะ

3.3 ลัทธินาอิว (Naive Art)

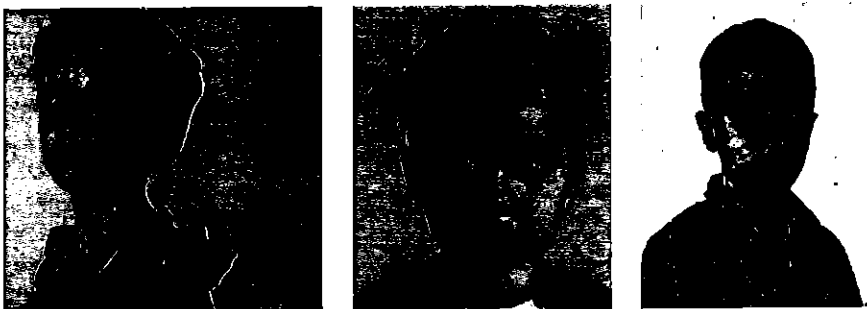
ศิลปะนาอิว หรือ ไร่มารยา หรือ ไร่จรีต คำนี้มีความหมายใกล้เคียงกับศิลปะพื้นบ้าน คือ ผู้สร้างงานไม่ได้ศึกษาจากสถาบันศิลปะโดยตรง ต่างกับศิลปินพื้นบ้านอาจสร้างงานเป็นอาชีพ ส่วนศิลปะไร่จรีตหรือนาอิวนั้น ส่วนใหญ่ในวงวิชาการศิลปะหมายถึงศิลปินสมัครเล่น หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าจิตรกรวันอาทิตย์ (Sunday painter) หรือจิตรกรวันหยุด พวกเขาสร้างงานด้วยใจรัก ไม่ยึดเป็นอาชีพ มีลักษณะกระบวนการแบบ (style) คล้ายกันทั่วโลก มีลักษณะแข็งทื่อ มักสร้างงานที่เป็นเรื่องราวของชีวิตประจำวัน ภาพทิวทัศน์ และจินตนาการตามความฝันของตน แสดงความพยายามสร้างสิ่งต่างๆให้เหมือนจริงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ยิ่งกว่าตาเห็น แต่ไม่มีกลวิธีในการสร้างกลเม็ดพลิกแพลงแบบมืออาชีพ

ดังนั้นการจะสร้างสรรค์งานศิลปะให้สวยงามได้นั้น ศิลปินอาจไม่ได้ศึกษาศิลปะโดยตรงก็จริง แต่มีความตั้งใจจริงในการสร้างผลงานด้วยใจรัก อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาพัฒนาปรับในการทำงานศิลปะก็คือการแสดงจินตนาการตามความฝัน ตามโลกในอุดมคติของตน การทำงานศิลปะด้วยความตั้งใจจริง โดยใช้เทคนิคที่มีความประณีตและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เอง

4. อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน

ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจาก CAYCE ZAVAGLIA เป็นศิลปินชาวอเมริกัน ที่ใช้เทคนิคการปักผ้าเลียนแบบภาพวาดสีน้ำมันเธอเรียนมาทางด้านจิตรกรรมและภาพพิมพ์ แต่ด้วยความที่รักในการปักผ้าและงานฝีมือด้วย เธอจึงนำเทคนิคของทั้งสองอย่างมาประยุกต์เข้าด้วยกันแทนที่จะวาดภาพลงบนผืนผ้าใบ เธอใช้การปักภาพด้วยเส้นด้ายแทน และใช้เทคนิคการปักด้วยมือ ไม่ใช่เครื่องจักรเลยแม้แต่น้อย ใช้มือปักทีละสีทีละชั้นจนกลมกลืนเรียบเนียนสวยงามเหมือนภาพวาดสีน้ำมัน

อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาพัฒนาประยุกต์คือด้านรูปแบบเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยการใช้การปักผ้าเลียนแบบภาพวาดสีน้ำมัน ซึ่งประยุกต์เทคนิคการปัก แทนการวาดภาพ เป็นการใช้สีเส้นจากเส้นด้ายปักร้อยให้เป็นภาพคนเหมือน แทนการพ่นที่ด้วยสี ซึ่งผู้สร้างสรรค์เห็นว่าการประยุกต์เทคนิคนี้มีความน่าสนใจและแปลกใหม่ จึงได้นำมาประยุกต์ผสมผสานเข้ากับผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

ภาพประกอบที่ 6 ภาพผลงานปักของ CAYCE ZAVAGLIA

5. วิธีการสร้างสรรค์จิตรกรรม

5.1 การศึกษาทางด้านเทคนิคเย็บปักถักร้อย

การเย็บปักถักร้อยเป็นศิลปะที่มีความงามและมีเสน่ห์อย่างหนึ่ง เป็นงานประดิษฐ์ ซึ่งหมายถึง งานที่เกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์สร้างหรือประดิษฐ์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย หรือเพื่อความสวยงาม หรือประดับตกแต่งหรือเพื่อประโยชน์ใช้สอย

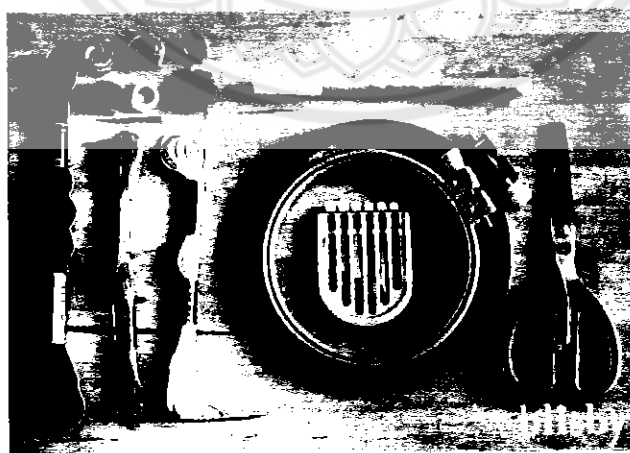
ความเป็นมาของงานประดิษฐ์ สิ่งประดิษฐ์เกิดขึ้นเพราะมนุษย์เป็นผู้สร้างผู้พัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงแบบผลงานด้วยความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสิ่งประดิษฐ์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย งานประดิษฐ์มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยตั้งแต่สมัยโบราณเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมและประเพณีทางศาสนา

แม้วิวัฒนาการจะก้าวล้ำไปสักแค่ไหน แต่ศิลปะที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ยังคงมีเสน่ห์อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นงานเย็บ ปัก ถัก ร้อย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ก็ยังได้รับความนิยมเป็นงานอดิเรกที่สร้างสติ สมาธิ

การเย็บปักถักร้อยนั้นเป็นงานฝีมือที่ใช้เข็มและด้ายปักลงบนผืนผ้า ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาและพบว่า การปักผ้าเป็นรูปร่างต่าง ๆ นั้นเป็นงานฝีมือที่มีเสน่ห์มีเอกลักษณ์ และทรงคุณค่าจึงได้นำมาประยุกต์สร้างความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับผู้สร้างสรรค์ ซึ่งศิลปะการปักผ้าด้วยมือในวงการศิลปะนั้นยังมีไม่มากมายนัก ผู้สร้างสรรค์จึงนำเทคนิคการเย็บปักถักร้อยมาผสมผสานเป็นงานศิลปะเพื่อเพิ่มเสน่ห์ เพิ่มคุณค่าให้แก่งานศิลปะของผู้สร้างสรรค์มากขึ้น

5.2 การศึกษาวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย

การทำงานศิลปะโดยใช้เทคนิคเย็บปักถักร้อยจำเป็นต้องศึกษาวัสดุอุปกรณ์ในการใช้ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานปักผ้าเลยทีเดียว อุปกรณ์เย็บปักถักร้อยนั้นสามารถทำการเย็บปักถักร้อยตามเทคนิคได้หลายอย่างซึ่งอยู่ระหว่างความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเป็นธรรมชาติ โดยวัสดุสำคัญที่ใช้ในการเย็บปักถักร้อยก็คือเข็มขนาดต่างๆ และเส้นด้ายสีต่างๆนั่นเอง

ภาพประกอบที่ 7 ภาพตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเย็บปักถักร้อย

สรุปใจความสำคัญของศิลปินพจน์ บทที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้เติบโตขึ้นมากับหนังสือนิทานและวรรณกรรม ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจ ตราตรึงจากเรื่องเล่าต่างๆ เมื่อสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปผู้สร้างสรรค์จึงเกิดความบังคาลใจทวนนึ่งถึง ความประทับใจ ความสุขในวัยเด็กที่ได้ฟังนิทานและวรรณกรรมนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปินพจน์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” นี้

รูปแบบที่ผู้สร้างสรรค์ใช้นั้นเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ภายในงานจะสะท้อนความรู้สึกภายใน (subjective) บอกถึงอารมณ์ความรู้สึกด้านบวก แสดงให้เห็นถึงจินตนาการสร้างสรรค์โดยได้รับอิทธิพลจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ลัทธิอิดีลลิสม์ (Idealism) และลัทธินาอิว์ (Naive Art)

ในด้านอิทธิพลทางกลวิธี (Technique) นั้นผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากศิลปินชาวเยอรมัน CAYCE ZAVAGLIA ซึ่งเป็นศิลปินที่ประยุกต์งานฝีมือเข้ากับงานจิตรกรรมจนออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่มีความลงตัว

ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำเรื่องราวความประทับใจในวัยเด็ก และนำจินตนาการที่ได้จากการฟัง การดูภาพวาดประกอบหนังสือนิทานมาสร้างสรรค์ศิลปินพจน์โดยใส่กลวิธีที่มีเสน่ห์ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก CAYCE ZAVAGLIA ลงไปด้วย รวมทั้งใช้หลักการจัดองค์ประกอบแบบการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ผสมผสานจินตนาการเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เกิดมุมมองใหม่ทั้งในเรื่องรูปแบบและกลวิธีให้แก่ผลงานศิลปินพจน์นั่นเอง

บทที่ 3

การพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกถึงความสำคัญของจินตนาการ ความฝัน และความประทับใจจากโลกแห่งจินตนาการในวัยเด็ก เพื่อเติมเต็มความสุขในชีวิตของผู้สร้างสรรค์เอง และเสริมจินตนาการให้ผู้รับชมได้เกิดความสุข ความเพลิดเพลินใจ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นในบทนำและบทที่ 2 ผู้สร้างสรรค์จึงค้นหากลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดยรูปแบบที่นำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่มีลักษณะ 3 มิติ แบบลวงตา โดยใช้อุปกรณ์เย็บปักถักร้อยหลายเทคนิค (Teachembroidery) ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
4. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์

ก่อนที่ผู้สร้างสรรค์จะเริ่มสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ค้นคว้าหากลวิธีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงานโดยเริ่มจากเทคนิคที่ผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบและมีความถนัด ซึ่งก็คือเทคนิคการเย็บปักถักร้อย (Embroidery) เทคนิคการจัดเรียงเศษวัสดุ (Combine painting) จึงได้นำมาประยุกต์ใช้กับงานจิตรกรรม และได้ผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) โดยในช่วงแรกนั้นมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของทักษะฝีมือ และกระบวนการทำงาน ทำให้การทำงานนั้นล่าช้า ผู้สร้างสรรค์จึงได้ฝึกฝนทักษะฝีมือ วางแผนกระบวนการทำงานและพัฒนาตนเองให้มากขึ้นในผลงานชิ้นต่อไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องคอยค้นคว้าหาวิธีพัฒนาผลงาน และศึกษาเทคนิคใหม่ๆตลอดเวลา เพื่อสร้างความแปลกใหม่และเพิ่มเอกลักษณ์ให้กับผลงาน ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้ คือ การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 8 ภาพตัวอย่างผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 9

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 01
(The dream world of childhood fantasies.)

ขนาด 160*120 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสมบนผ้าลินิน

ภาพประกอบที่ 10

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 02
(The dream world of childhood fantasies.)

ขนาด 100*80 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสมบนผ้าลินิน

ภาพประกอบที่ 11

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 03
(The dream world of childhood fantasies.)

ขนาด 110 *100 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสมบนผ้าลินิน

ภาพประกอบที่ 12

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 04
(The dream world of childhood fantasies.)

ขนาด 100 *90 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสีผสมบนผ้าลินิน

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคก่อนศิลปนิพนธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นได้แก่ ส่วนที่เป็นเนื้อหา ส่วนที่เป็นรูปทรง และหลักการจัดองค์ประกอบ

ส่วนเนื้อหา

1. เรื่อง ผู้สร้างสรรคได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรคมาจากการนึกถึงความสุข ความสนุกสนานในวัยเด็ก และความประทับใจในหนังสือนิทาน ซึ่งเป็นความทรงจำดีๆในชีวิตของผู้สร้างสรรค
2. แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรคได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำในวัยเด็ก เช่น ความสุข ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินใจที่ได้อ่านหรือฟังเรื่องเล่าในหนังสือนิทานและวรรณกรรมต่างๆ มาสร้างสรรคถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม
3. เนื้อหา ผู้สร้างสรรคได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้
  - 3.1. เนื้อหาภายนอก ผลงานของผู้สร้างสรรคเป็นผลงานที่มีลักษณะทั้งรูปธรรม นามธรรมและคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) หมายถึงการผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) ซึ่งเป็นบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับแห่งศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดโดยใช้รูปทรงของดอกไม้ เห็ดและสัตว์ต่างๆในจินตนาการเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ ความสงบสุข และได้ใช้รูปทรงของตุ๊กตาบลายธ์ ซึ่งเป็นของเล่นประกอบเรื่องเล่าในวัยเด็กมาเป็นตัวดำเนินเรื่องในท่าทางต่างๆ เพื่อสื่อถึงอารมณ์แห่งความสุข ความเพลิดเพลินในโลกของจินตนาการของผู้สร้างสรรค
  - 3.2. เนื้อหาภายใน ผู้สร้างสรรคใช้ทัศนธาตุได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสวยงามงดงามของธรรมชาติ และได้ใช้ลักษณะพื้นผิวหลากหลายเพื่อเลียนแบบสิ่งต่างๆในธรรมชาติ

ส่วนรูปทรง

ในการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ได้ใช้กลวิธีจิตรกรรมสื่อผสม ด้วยเทคนิคเย็บปักถักร้อยและเลือกใช้วัสดุสีสันท่างๆเพื่อสื่อถึงความสุข ความสดใสอย่างชัดเจน ผสมผสานกับภาพตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค เช่น สีของดอกไม้และดอกเห็ดในรูปทรงตามจินตนาการต่างๆ ผู้สร้างสรรคจะใช้ผ้าโทนสีพาสเทล เช่น สีฟ้า สีชมพู สีม่วง เป็นต้น

1. ทัศนธาตุ จากการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรควิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรคสามารถเห็นจริงในผลงานได้ดังนี้
  - 1.1. สี ผู้สร้างสรรคใช้วัสดุหลากหลายชนิดมาสร้างสรรคผลงานศิลปะแทนการระบายสี โดยใช้สีของผ้าชนิดต่างๆ โคมพรม เส้นด้ายหลากหลายขนาดมาปักบนผืนผ้า โดยใช้สีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซนต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซนต์ในการเลือกใช้สีเช่นนี้ผู้สร้างสรรคได้เลือกใช้สีที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ตามหลักจิตวิทยาของสี ซึ่งเลือกใช้สีวรรณะร้อน เช่น สีแดง สีชมพู สีเหลือง เป็นหลักเพื่อแสดงถึง

ความสดใส ความสนุกสนาน สามารถดึงดูดใจได้ดี และเลือกใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีเขียว สีฟ้า สีม่วง รองลงมาเพื่อแสดงถึงความสงบสุข ความร่มรื่นของธรรมชาติ

1.2. พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น กระดุมและลูกปัดใช้แทนเกสรของดอกไม้ โคมพรมสีต่างๆใช้แทนเส้นผมของเด็ก เส้นด้ายขนาดต่างๆใช้การปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ เป็นต้น

1.3. ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างโดยการเลือกวัสดุที่มีสีน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้เกิดมิติ มีระยะ หน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

1.4. เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากทัศนธาตุ เช่น เส้นโค้ง เลือกใช้กับต้นไม้ใบหญ้า เพื่อทำให้รู้สึกมีชีวิตเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบของศิลปะ โดยใช้เอกภาพที่ใช้การจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกันเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานโดยในภาพจะมีทั้งการขัดแย้งและความประสาน โดยมีความขัดแย้งของสีคู่ตรงกันข้ามตัดกัน เพื่อให้ผลงานมีความสะดุดตาน่าสนใจ และมีการประสานกันด้วยการซ้ำของรูปทรงของดอกไม้และเห็ด ทำให้เกิดจังหวะรูปทรงที่ซ้ำกันปรากฏเป็นความกลมกลืน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลต่างๆทั้งที่เป็นเอกสาร ภาพผลงานศิลปะ ภาพประกอบหนังสือ นิทาน เทคนิคและวัสดุที่จะนำมาใช้อันเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่จริงในชีวิตประจำวันและข้อมูลจากหนังสือตำรา วรรณกรรม นวนิยายต่างๆ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้สร้างสรรค์ศึกษาประกอบไปด้วยทั้งรูปธรรมและนามธรรม

ข้อมูลส่วนรูปธรรม หมายถึง ข้อมูลที่สิ่งต่างๆที่รู้ได้ด้วยตา หู จมูก ลิ้น หรือสัมผัสจากกาย ได้แก่ สิ่งที่มีรูปมองเห็นได้ เสียงที่ได้ยินได้ กลิ่นที่จมูกรับรู้ได้ กายรับรู้จากการสัมผัส รูปธรรมเป็นสิ่งที่ปรากฏจริงซึ่งทำให้เกิดการรับรู้ได้ด้วยสัมผัสตามปรกติของคน ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้รับข้อมูลจากประสบการณ์ตรงจากการฟังนิทานก่อนนอนมาตั้งแต่เด็ก รวมทั้งได้เห็นภาพและของเล่นที่ใช้ประกอบเรื่องเล่าในนิทาน ทำให้เกิดความประทับใจ มีความสุข เพลิดเพลินใจ

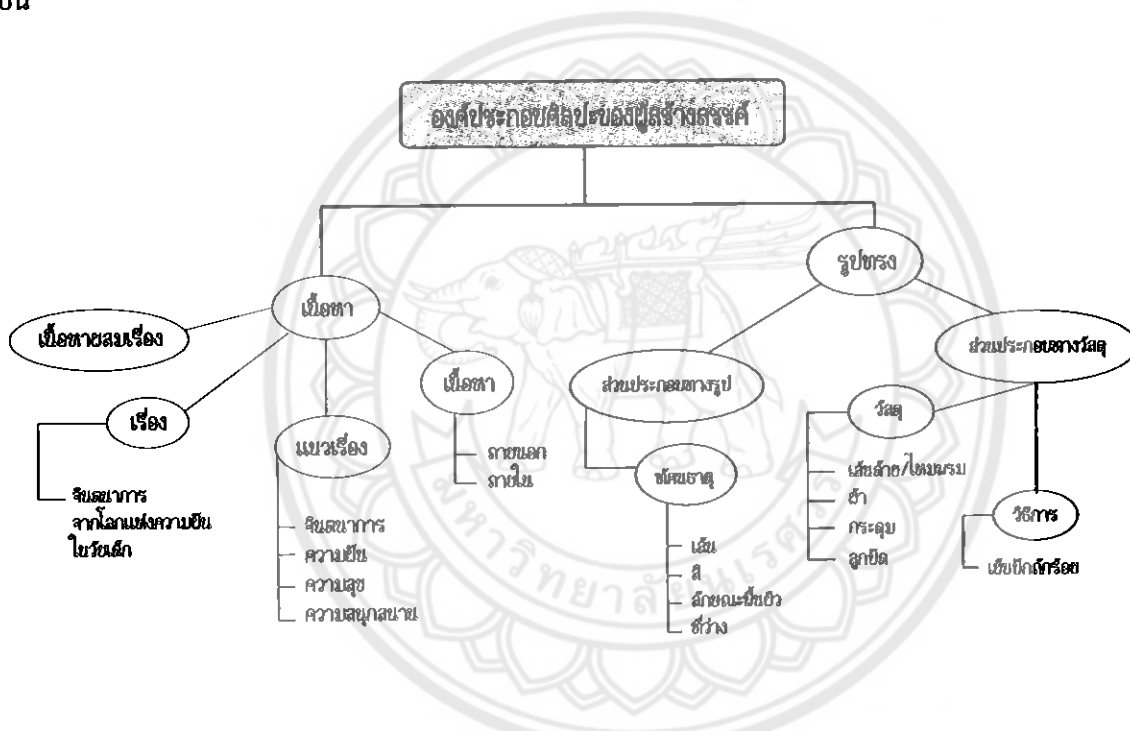
ในส่วนข้อมูลนามธรรมนั้นผู้สร้างสรรค์ก็ได้รับข้อมูลจากประสบการณ์ตรงเช่นกัน เป็นผลการศึกษาสภาพอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ที่มีความคิดเพื่อฝัน ชอบการจินตนาการถึงโลกในอุดมคติโลกแห่งความสุข ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่อยู่ในใจที่ไม่สามารถรู้ได้ หากไม่แสดง

พฤติกรรมที่แสดงความรู้สึกนั้น. คนเราก็ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่ก็สามารถรับรู้ได้ด้วยใจ ด้วยความรู้สึกในใจนั่นเอง

ซึ่งแนวเรื่องในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ คือ อารมณ์ความรู้สึกนึกคิดเพื่อฝัน การจินตนาการถึงโลกในอุดมคติของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำข้อมูลทั้งรูปธรรมและนามธรรมเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดผลงานศิลปะนิพนธ์ ซึ่งมีเนื้อหาที่นำความสุข ความประทับใจในวัยเด็ก มาผสมผสานกับความรู้สึกนึกคิดถึงความฝันและโลกในอุดมคติ

2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ จากหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง ชลูด นิ่มเสมอ และได้สร้างแผนผังองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 13 ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผล และกำหนดรูปแบบของผลงานโดยการใช้ทัศนธาตุซึ่งเป็นองค์ประกอบของศิลปะมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนออันประกอบไปด้วย เนื้อหา และ รูปทรง

เนื้อหา (Content) คือ เรื่องราวใจความสำคัญมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งเนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมา นั้นสามารถตีความออกไปได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลจากผู้รับสาร เช่น ความต่างของอายุ เพศ วัย ประสบการณ์ ความรู้ ทัศนคติ

เนื้อหานั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือเนื้อหาภายในและเนื้อหาภายนอก ซึ่งเนื้อหาภายในนั้น เป็นเนื้อหาทางสุนทรียภาพที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ เป็นเนื้อหาของรูปทรง โดยตรงซึ่งเป็นรูปแบบของการแสดงออกเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ ส่วนเนื้อหาภายนอกนั้นจะมีเฉพาะในศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ วัตถุ สิ่งของ

ซึ่งในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นจะเน้นเนื้อหาผสมเรื่อง เป็นเนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมผสานระหว่างผู้สร้างสรรค์กับเนื้อเรื่อง ในส่วนนี้ผู้สร้างสรรค์จะผสมความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสมกันระหว่างรูปลักษณะของเรื่องกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์โดยมีความคิดเรื่องจากรูปทรงธรรมชาติ (organic form) ได้แก่ เห็ด ดอกไม้ สัตว์ต่างๆ และโครงสร้างร่างกายเด็กผู้หญิง ผสมผสานกับรูปทรงอิสระ (free form) ที่เกิดจากการวาดเส้นคอนทัวร์บนใบหน้า และร่างกายเด็กผู้หญิง รวมทั้งสัตว์ต่างๆ ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตนาการนำลายเส้นที่เกิดจากรูปทรงธรรมชาติและรูปทรงอิสระมาทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันจนเกิดเป็นเอกภาพ สร้างความกลมกลืนกันของผลงาน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความสนุกสนานในตัวผลงานศิลปะมากขึ้น

รูปทรง (Form) คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ที่สร้างขึ้นด้วยการรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปินออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ซึ่งรูปทรงนั้นแบ่งเป็นส่วนประกอบทางรูปได้แก่ ทัศนธาตุ และส่วนประกอบทางวัสดุก็คือ วัสดุและวิธีการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในส่วนประกอบทางรูปทรงในผลงานของผู้สร้างสรรค์ คือ ทัศนธาตุ ซึ่งเน้นการใช้ สี ลักษณะพื้นผิว ที่ว่าง เส้นโครงสร้างของเด็กผู้หญิง โครงสร้างของเห็ด ดอกไม้ และสัตว์ต่างๆ เป็นหลัก

ทัศนธาตุ (Visual Element) คำว่าทัศนะ หมายถึง การเห็น สิ่งที่มองเห็น ธาตุ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนสำคัญที่รวมกัน เป็นรูปร่างของสิ่งทั้งหลาย ทัศนธาตุ หมายถึง ส่วนสำคัญที่รวมกันเป็นรูปร่างของสิ่งทั้งหลายตามที่ตามองเห็น ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นำมาประกอบกันเป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องได้แก่ เส้น (Line) สี (Color) ที่ว่าง (Space) และลักษณะผิว (Texture)

ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในผลงานมีดังนี้

1. เส้น (Line) หมายถึง ทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนง เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น เส้นที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่เส้นตรงและเส้นโค้ง สามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นเส้นใหม่ที่ทำให้ความรู้สึกที่แตกต่างทั้งช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกของศิลปินด้วย เส้นแต่ละชนิดก็มีความหมายแตกต่างกัน

ความหมายของเส้นเชิงสัญลักษณ์

เส้นตรง เหมือนคนยืน ต้นเสาและต้นไม้สูงตรง ให้ความรู้สึกถึงความยุติธรรม ความแข็งแกร่ง ความซื่อตรง ความมั่นคง เครื่องขรีม เอาจริงเอาจัง

เส้นนอน แสดงออกถึงความสงบ , นิ่งเฉย และผ่อนคลาย

เส้นตั้ง แสดงออกถึงความรู้สึกมั่นคง จริงจัง

เส้นโค้ง ความมีชีวิตชีวา ความอ่อนไหว อ่อนโยนและมีลีลาแห่งความเคลื่อนไหว

เส้นทะแยงหรือเส้นเฉียง แสดงออกถึงชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังแสดงออกถึงความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย

เส้นซิกแซก แสดงออกถึงความไม่หยุดนิ่ง, ตื่นเต้น

เส้นที่กระจายออกเป็นรัศมี แสดงออกถึงความมีกำลังเพิ่มขึ้น การระเบิด การกระจายออก

เส้นโค้งลงสู่พื้น แสดงออกถึงความเศร้า เหนื่อยหน่าย ขาดชีวิตจิตใจ

เส้นที่มีลักษณะคล้ายกันและมีทิศทางไปทางเดียวกัน จะทำให้ภาพดูมีความกลมกลืนกัน แต่หากว่าเป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามนั้นก็ทำให้งานออกมาตัดและมีความขัดแย้งกัน

โดยผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำเส้นโค้ง มาใช้กับต้นไม้ใบหญ้า ดอกไม้ ดอกเห็ดและต้นกล้าเล็กๆ เพื่อสื่อถึงความรู้สึกอ่อนไหว ความสุภาพอ่อนโยน ให้ความรู้สึกสบาย และมีความนุ่มนวล และนำเส้นแนวตั้ง มาใช้กับรูปร่างของเด็กผู้หญิงที่เป็นจุดเด่นของการดำเนินเนื้อเรื่อง ให้ความรู้สึกสูงส่งา โดดเด่น และนอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ยังได้ใช้เส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกไป แต่ทั้งหมดถูกประสานเข้าด้วยการซ้ำและค่าน้ำหนักสีของวัสดุในระดับแตกต่างกันไป

2. สี (Color) หมายถึง ปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ น้ำหนักสี (Tone) หรือวรรณะของสี จะมีระดับความเข้มที่แตกต่างกันของสีหรือค่าความอ่อนแก่ของสี โไล่ระดับกันไป เช่น ดำ - เทาเข้ม - เทากลาง - เทาอ่อน - ขาว โทนก็มีผลต่อความรู้สึกคล้ายกับสีนั่นเอง เพียงแต่จะละเอียดอ่อนมากขึ้น มีค่าความแตกต่างกันเล็กน้อย แต่มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น วรรณะสีร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดง และสีม่วง สีในวรรณะร้อนนี้จะป็นสีที่ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้มถ้าสีใดสีหนึ่งค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่นสีน้ำตาล สีเทาอมแดง ก็ให้ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน ให้ความรู้สึกร้อนแรงส่วนวรรณะสีเย็น (Cold Tone) นั้นประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เหล่านี้เป็นต้น ให้ความรู้สึกเย็นสบาย

โดยการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” ชั้นที่1นั้น

ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้วัสดุ คือการใช้สีของผ้าชนิดต่างๆ โคมพรหม เส้นด้ายหลากหลายขนาดมาปักบนผืนผ้าแทนการระบายสี โดยใช้สีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกับผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ซึ่งเลือกใช้สีวรรณะร้อน เช่น สีแดง สีชมพู สีเหลือง เป็นหลักเพื่อแสดงถึงความสดใส ความสนุกสนาน สามารถดึงดูดสนใจได้ดี และเลือกใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีเขียว สีฟ้า สีม่วง รองลงมาเพื่อแสดงถึงความสงบสุข ความร่มรื่นของธรรมชาติ ส่วนผลงานศิลปนิพนธ์ในชั้นที่ 2,3 และ 4 นั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้โทนสีเอกรงค์หรือโมโนโทนโดยใช้สีวรรณะเย็น 20 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 80 เปอร์เซ็นต์ เพื่อแสดงถึงความทรงจำ ความสุขในวัยเด็ก

3. ลักษณะพื้นผิว (texture) หมายถึง ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ ภาพที่มีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่างๆ กันเช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ เป็นต้น

ผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนาต่อยอดมาจากผลงานก่อนศิลปินพจน์ คือการใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น เลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ใช้แทนเส้นผมของเด็กผู้หญิง ใช้เส้นด้ายขนาดต่างๆ ใช้การปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ ใช้การตัดเย็บผ้า เลียนแบบรอยยับจริงๆ ของชุด เป็นต้น

4. ที่ว่าง (Space) หมายถึง บริเวณที่เป็นความว่างไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปทรงหรือเนื้อหาในการจัดองค์ประกอบใดก็ตาม ถ้าปล่อยให้พื้นที่ว่างมากและให้มีรูปทรงน้อย การจัดนั้นจะให้ความรู้สึกอ้ออแง โดดเดี่ยว

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ผู้สร้างสรรค์ได้นำ เส้นด้าย ไหมพรม ผ้า กระดุม ลูกปัด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆ มาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ เกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน

เรื่องของความขัดแย้งในงานนั้นผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดการขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทางของเส้น และวัสดุที่มีพื้นผิวต่างกันมาใช้ในผลงาน เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกัน จนเกิดเป็นเอกภาพ

ผู้สร้างสรรค์ได้จัดองค์ประกอบในผลงานส่วนใหญ่เป็นการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้โดยเลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือเลือกรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย คือ เส้นด้าย ไหมพรม กระดุม ลูกปัด ริบบิ้น สะดิง เข็มหมุด เข็มขนาดต่างๆ กรรไกร ดินสอชอล์ค ผ้าลวดลายต่างๆ ผ้ายืด และผ้าลินิน

1.1. เส้นด้ายและไหมพรม เส้นด้ายที่ตีนต้องมียกขนะมันเงา

ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นด้ายในการปักลายละเอียดเล็กๆ เช่น การปักขนสัตว์ การปักใบหน้าของเด็กผู้หญิง ตันกล้า หรือดอกไม้ต้นเล็กๆ ส่วนไหมพรมนั้นใช้เดินเส้นต้นไม้ใหญ่ๆ ชุดเสื้อผ้าและผมของเด็กผู้หญิง ซึ่งงานปักเป็นงานที่ต้องใส่ใจเก็บรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ ผู้สร้างสรรค์จึงต้องระมัดระวังการปักเป็นพิเศษ เพื่อความเรียบร้อยของผลงาน

1.2. กระดุมและลูกปัด ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้กระดุมและลูกปัดที่มีสีสันสดใสตกแต่งเกสรดอกไม้ และผมของเด็กผู้หญิงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงาน

1.3. ริบบิ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้ตกแต่งตัวเสื้อผ้าของเด็กผู้หญิงเพื่อเพิ่มลูกเล่นให้คล้ายกับเสื้อผ้าจริงที่ใส่ในปัจจุบัน

1.4. สะดิง สะดิงเป็นหนึ่งในอุปกรณ์สำคัญในการทำงานของผู้สร้างสรรค์เลยทีเดียว เพราะสะดิงขนาดใหญ่ที่ผู้สร้างสรรค์สั่งทำพิเศษนั้นจะใช้แทนเฟรมผ้าใบซึ่งงานทั้งหมด ส่วนสะดิงขนาดเล็กถึงขนาดกลางนั้นผู้สร้างสรรค์ใช้ปักเก็บรายละเอียดสัตว์ตัวเล็กๆ และใบหน้าทั้งหมดของเด็กผู้หญิง

1.5. เข็มหมุดและเข็มขนาดต่างๆ เพื่อเพิ่มลวดลายให้มีหลายรูปแบบแตกต่างกันนั้นจึงจำเป็นต้องมีเข็มหลากหลายขนาดในการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกซื้อเข็มเบอร์ต่างๆเก็บไว้ใช้งาน ส่วนเข็มหมุดนั้นผู้สร้างสรรค์ใช้กลัดผ้าเพื่อตัดตามรูปทรงที่ต้องการ

1.6. กรรไกร กรรไกรที่ดีสำหรับการตัดผ้า นั้น ต้องมีความแข็งแรง คม ทน เพราะหากเลือกกรรไกรที่มีความคม จะตัดผ้าได้สวย และไม่เป็นขุยนั่นเอง

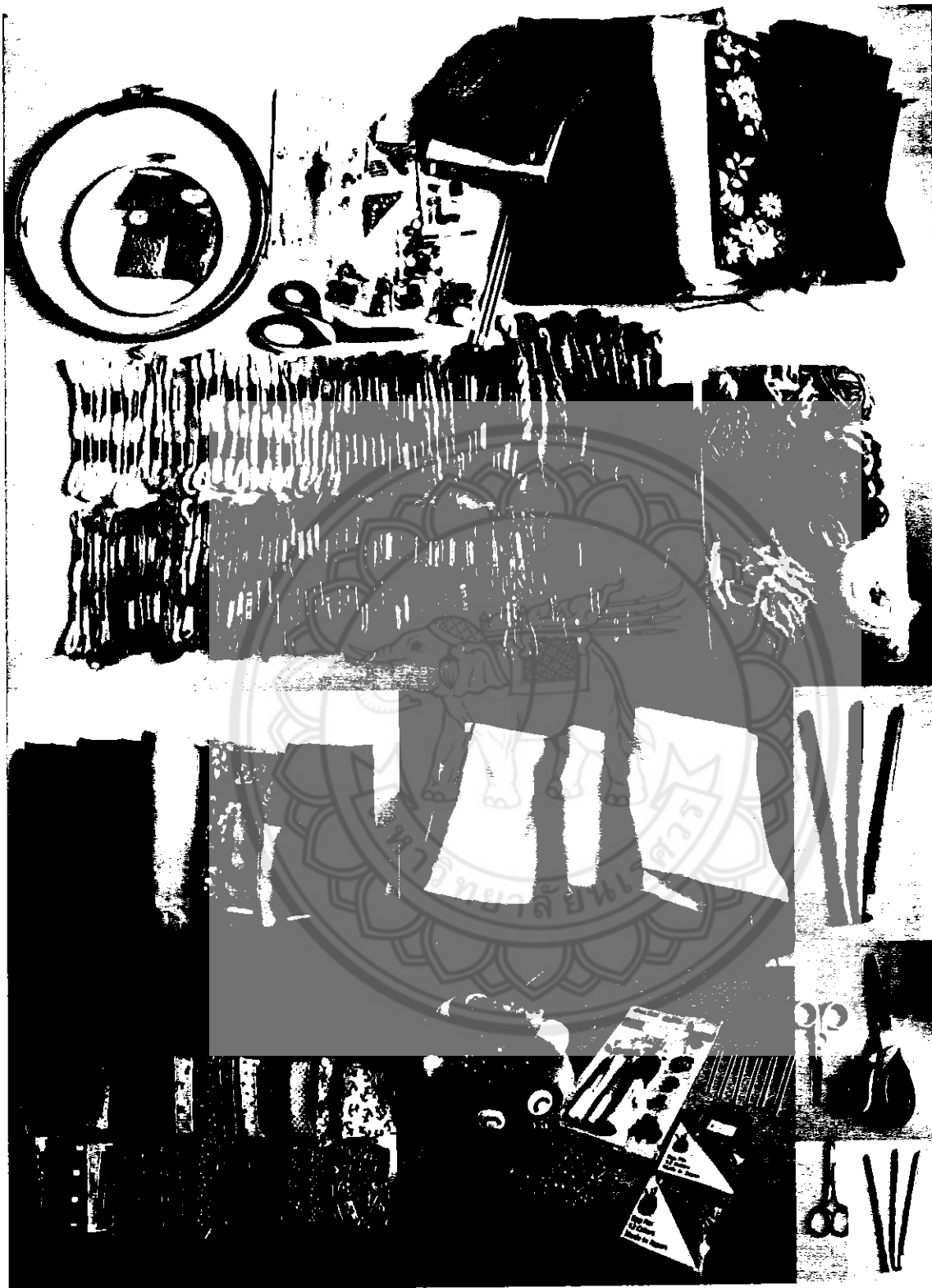
1.7. ดินสอชอล์ค ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ดินสอชอล์คหรือดินสอชอล์คแบบด้ามไม้แทนชอล์คเขียนผ้าแบบเดิมๆ เนื่องจากมีความสะดวก ทนทาน และเก็บรักษาง่ายกว่าชอล์คเขียนผ้าแบบธรรมดาทั่วไป

1.8. ผ้าลวดลายต่างๆ ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ผ้าที่มีสีสันสดใส เพื่อให้สอดคล้องกับตัวเนื้อเรื่องที่จะนำไปทำงาน

1.9. ผ้าลินิน ผู้สร้างสรรค์ใช้ผ้าลินินซึ่งกับสะดิงเพื่อทำงานปักทั้งหมด

1.10. ผ้ายืด ก่อนที่จะซึ่งผ้าลินินลงบนสะดิงนั้น ผู้สร้างสรรค์จะใช้ผ้ายืดรองพื้นก่อน แล้วจึงนำผ้าลินินมาซึ่งทับ เพื่อความหนาแน่นของตัวผลงาน

ภาพประกอบที่ 14 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

4. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

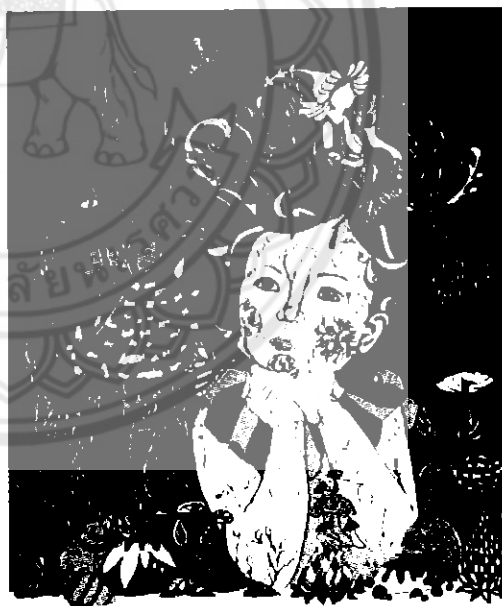
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

โดยขั้นตอนแรกเริ่มสร้างภาพแบบร่าง (Sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

ภาพประกอบที่ 15 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1 และแบบที่ 2

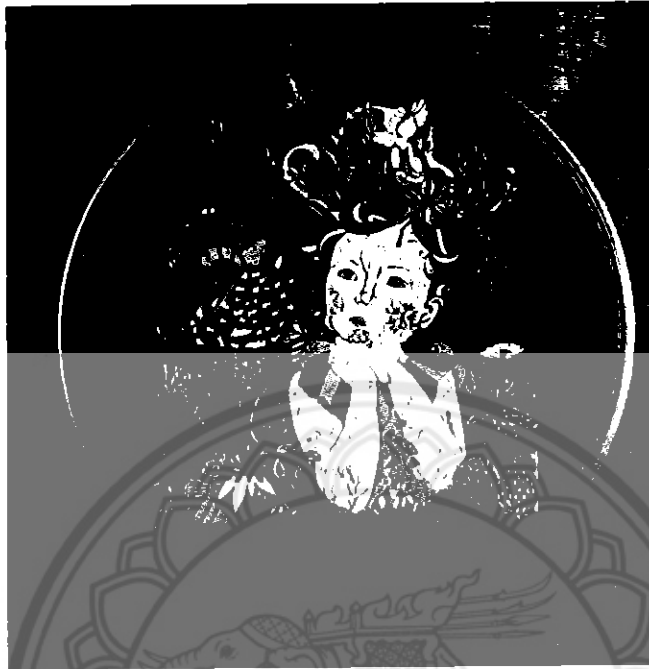
จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการออกแบบลวดลายตามจินตนาการให้มากขึ้น จึงได้นำไปพัฒนาภาพแบบร่างในแบบที่ 3

ภาพประกอบที่ 16 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่าง (Sketch) ขั้นที่ 3

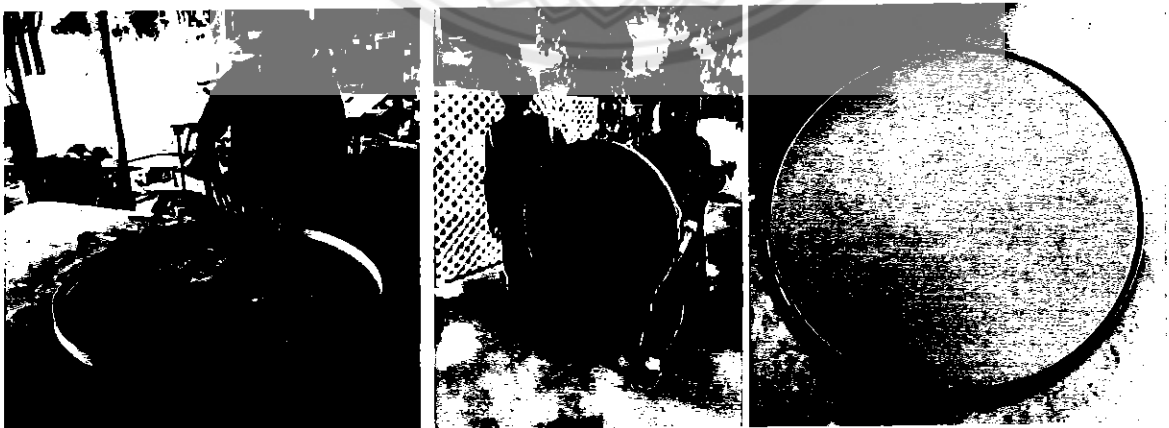
จากการพัฒนารูปแบบผลงาน ผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ลายเส้น และองค์ประกอบของศิลปะที่มีความชัดเจน ทำให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกนำภาพแบบร่างแบบที่ 3 มาพัฒนาเป็นงานศิลปนิพนธ์โดยระหว่างกำลังดำเนินขั้นตอนการสร้างสรรค์นั้นได้เกิดแนวคิดสร้าง

รูปแบบของผลงานเป็นวงกลมโดยเลียนแบบลักษณะของสะดึง เพื่อสร้างความผสมกลมกลืนกับเทคนิคงานเย็บปักถักร้อยที่ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้

ภาพประกอบที่ 17 ภาพทดลองตัดต่อจำลองจากภาพร่างลงบนภาพสะดึง

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสั่งทำสะดึงไม้ขนาดใหญ่ และเลือกใช้ผ้าลินินสีกลางซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

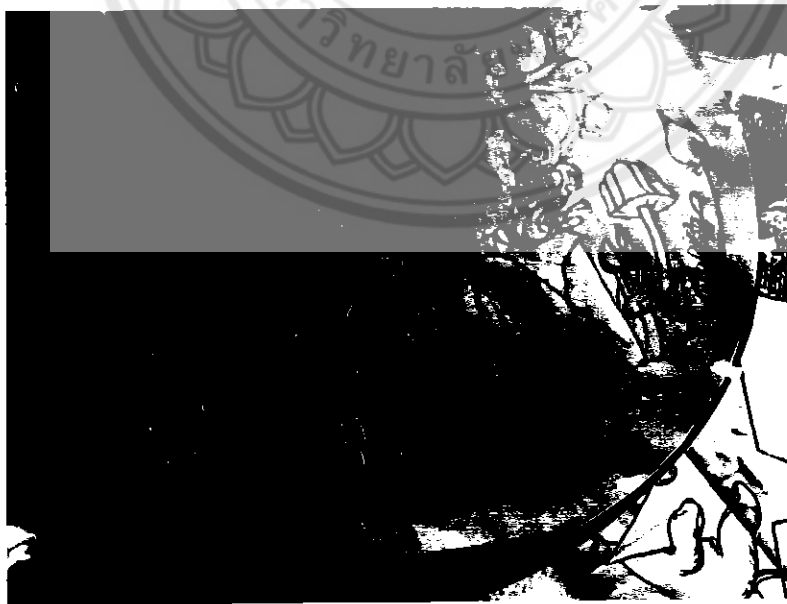
ภาพประกอบที่ 18 ภาพขั้นตอนการทำสะดึงและชิงผ้าลินิน

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าสะดึงไม้โดยใช้เครื่องโปรเจคเตอร์

ภาพประกอบที่ 19

ขั้นตอนที่ 4 นำภาพขยายภาพแบบร่างที่ได้มาคัดลอกลงบนเฟรมสะดึงที่ขึงผ้าลินินไว้ในตอนแรก

ภาพประกอบที่ 20

ขั้นตอนที่ 5 เลือกตัดกระดาษเฉพาะส่วนที่สำคัญและต้องใช้ความละเอียดอ่อนมาคัดลอกลงบนผ้าต่างหาก เพื่อเพิ่มความพิถีพิถันของชิ้นงานและความสะดวกในการปัก

ภาพประกอบที่ 21

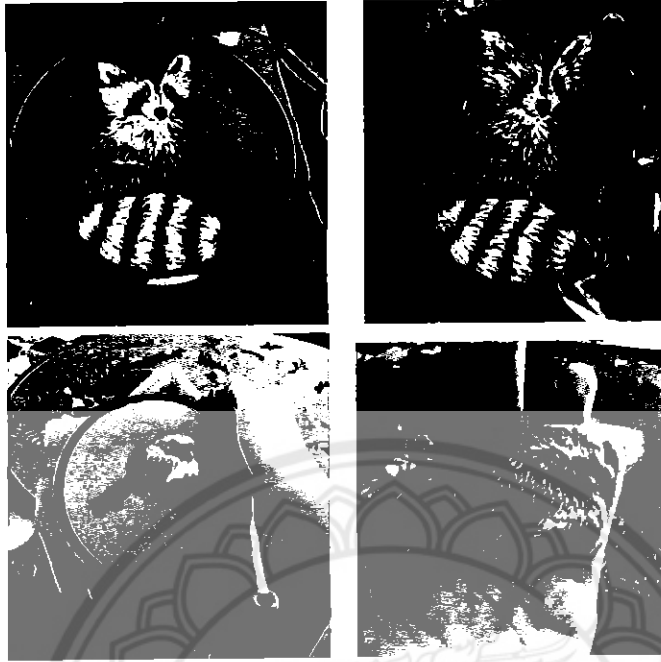
ขั้นตอนที่ 6 ลงมือเย็บปักถักร้อยตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง

ภาพประกอบที่ 22 ภาพดำเนินการปักตามสีที่กำหนดในแบบภาพร่าง

ขั้นตอนที่ 7 ปักสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยลงบนเฟรมสะตึงขึ้นเล็กก่อนจะตัดออกแล้วทำไปเย็บประกอบลงบนสะตึง
ขึ้นใหญ่

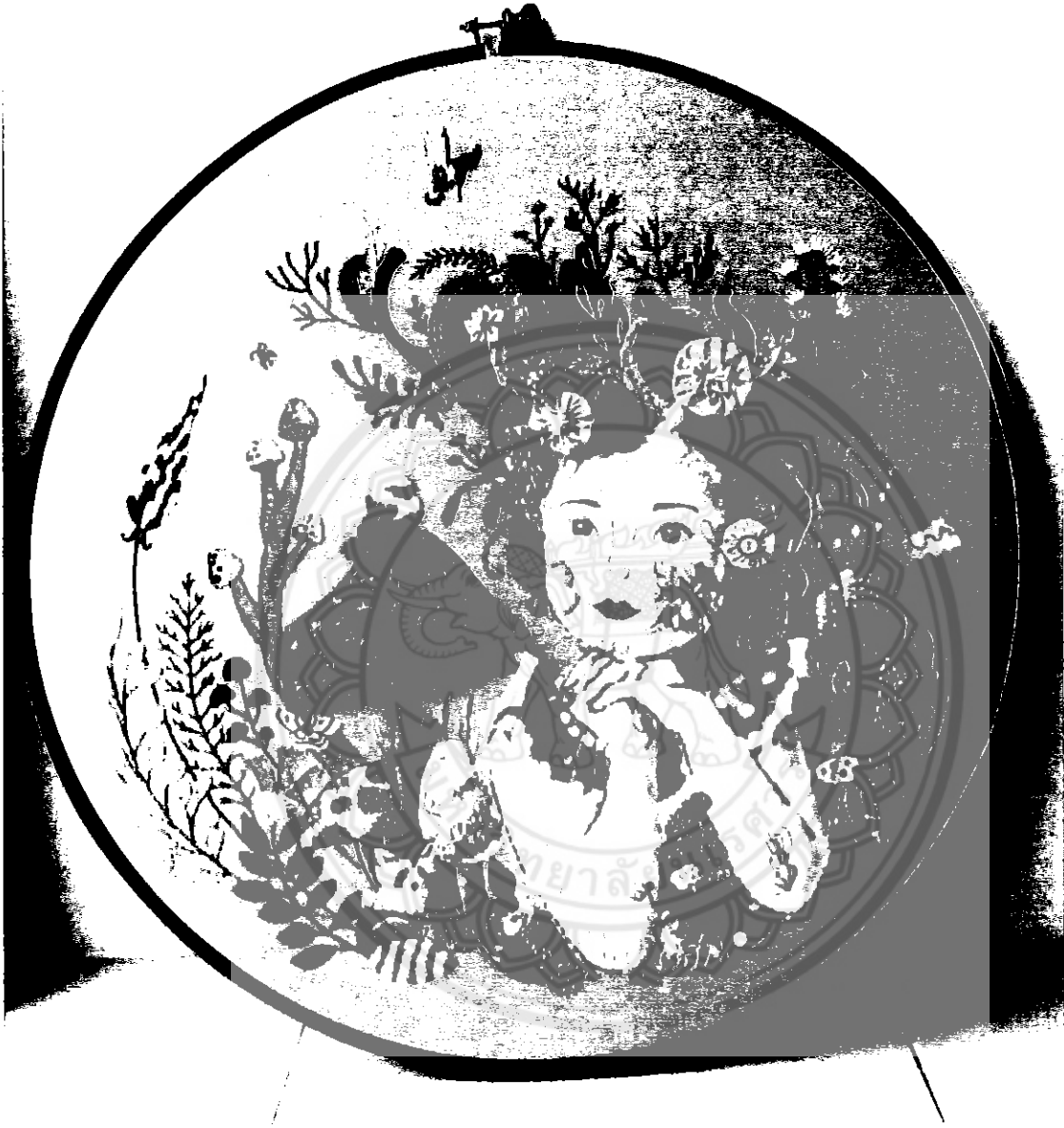

ภาพประกอบที่ 23 ภาพดำเนินการปักสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในผลงาน
ขั้นตอนที่ 8 เมื่อปักส่วนประกอบต่างๆครบแล้วจึงนำมาประกอบกันอีกครั้งลงบนสะตึงขึ้นใหญ่ โดยก่อนจะ
ปักเส้นด้ายหรือไหมพรมลงไปนั้น ผู้สร้างสรรค์จะกำหนดมิติของผลงานก่อนจะใส่ใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มระยะ
ใกล้ไกล ให้ผลงานเกิดมิติ

ภาพประกอบที่ 24 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะตึงใหญ่

ขั้นตอนที่ 9 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 25 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 1

ขนาด 90 x 90 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

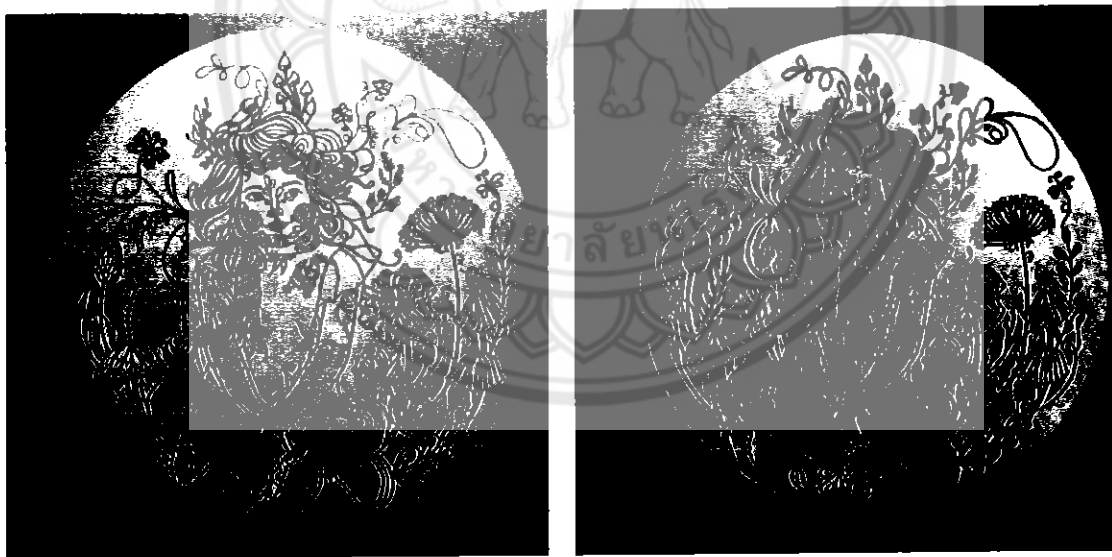
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขั้นที่ 2

ขั้นตอนแรกเริ่มสร้างภาพแบบร่าง (Sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 3 แบบ

ภาพประกอบที่ 26 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1,2 และ 3

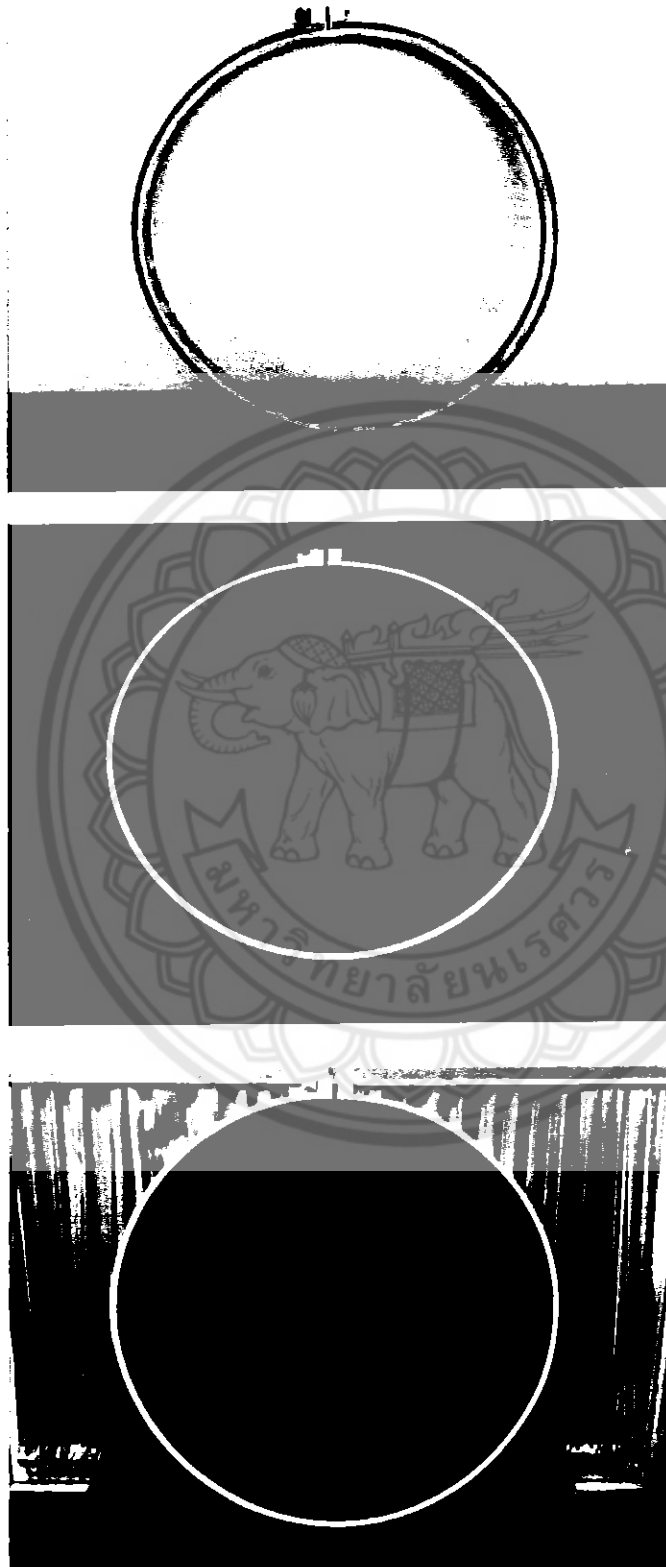
จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้โทนสี และลักษณะของลายเส้นให้ชัดเจน และได้เลือกนำภาพแบบร่างขั้นที่ 3 ไปพัฒนา

ภาพประกอบที่ 27 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3

เมื่อผ่านการพัฒนาภาพแบบร่างทำให้การใช้ลายเส้น และองค์ประกอบของศิลปะที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นสะดวกต่อการขยายแบบร่างเพื่อนำไปใช้งานจริง

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสิ่งทำสะตังไม้ขนาดใหญ่ และเลือกใช้ผ้าลินินสีโทนน้ำตาลอ่อน
ซึ่งลงบนสะตังไม้ที่จัดเตรียมไว้

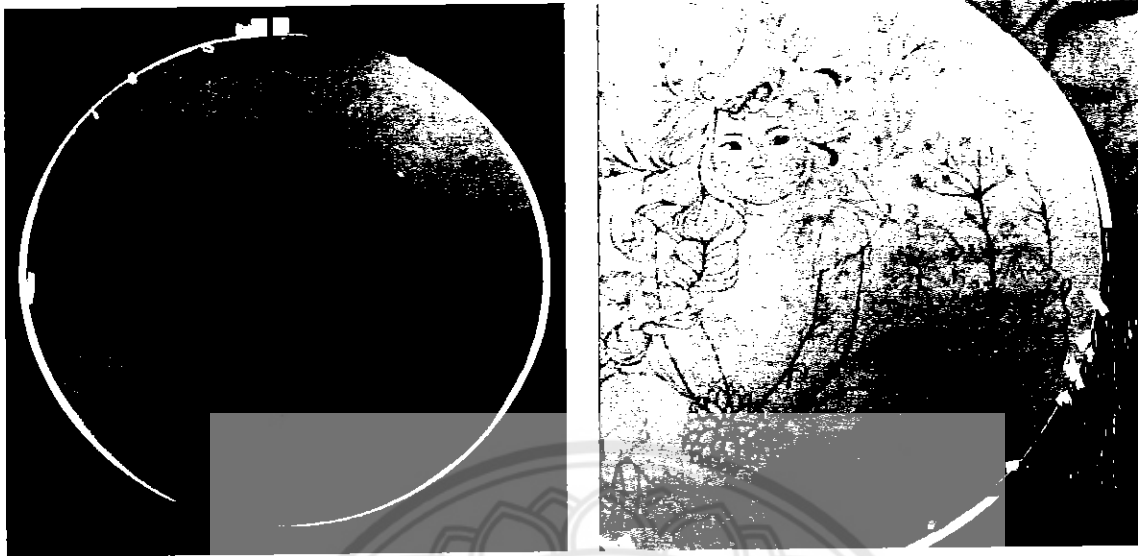
ภาพประกอบที่ 28

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าสะดึงไม้โดยใช้เครื่องโปรเจกเตอร์

ภาพประกอบที่ 29

ขั้นตอนที่ 4 นำภาพขยายภาพแบบร่างที่ได้มาคัดลอกลงบนเฟรมเสตริงที่ซึ่งผ้าลินินไว้ในตอนแรก

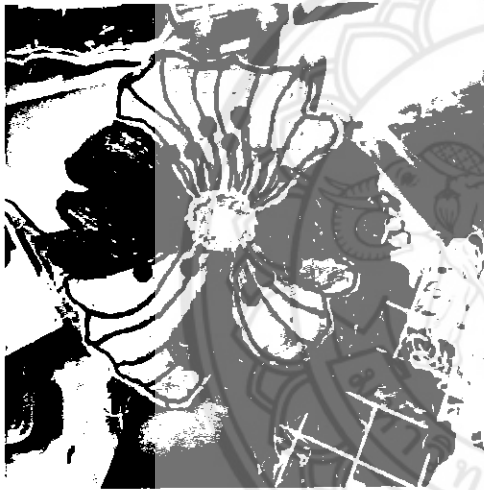
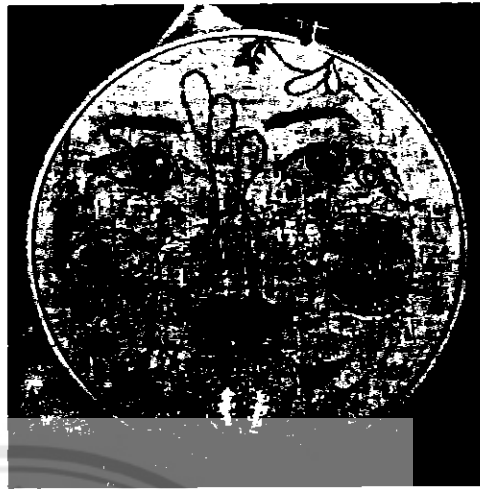
ภาพประกอบที่ 30

ขั้นตอนที่ 5 เลือกตัดกระดาษเฉพาะส่วนที่สำคัญและต้องใช้ความละเอียดอ่อนมาคัดลอกลงบนผ้าต่างหาก เพื่อเพิ่มความพิถีพิถันของชิ้นงานและความสะดวกในการปัก

ภาพประกอบที่ 31

ขั้นตอนที่ 6 ลงมือเย็บปักถักร้อยทีละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง

ภาพประกอบที่ 32

ขั้นตอนที่ 7 ทะยอยปึกสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยลงบนเฟรมสะตึงขึ้นเล็กก่อนจะตัดออกแล้วทำไปเย็บประกอบลงบนสะตึงขึ้นใหญ่

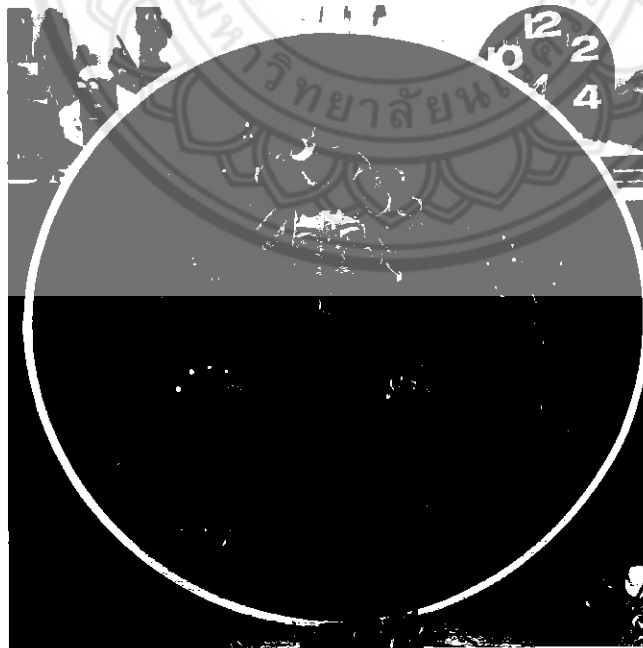
ภาพประกอบที่ 33

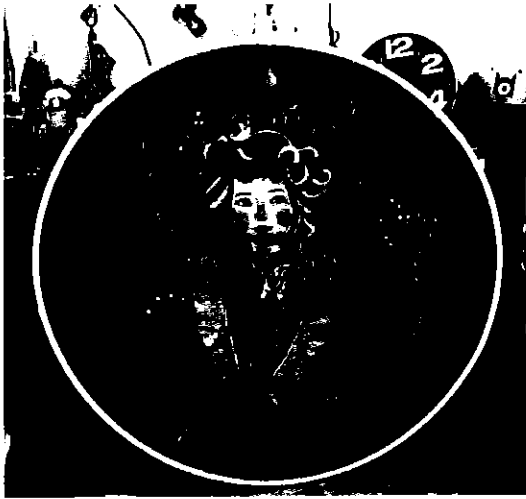

ภาพประกอบที่ 34 ภาพสัตว์ต่างๆที่ทำการตัดออกทีละตัวไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว
เตรียมนำไปปักลงบนสะดึงใหญ่

ขั้นตอนที่ 8 เมื่อปักส่วนประกอบต่างๆครบแล้วจึงนำมาประกอบกันอีกครั้งลงบนสะดึงชิ้นใหญ่ โดยก่อนจะปักเส้นด้ายหรือไหมพรมลงไปนั้น ผู้สร้างสรรค์จะกำหนดมิติของผลงานก่อนจะใส่ใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มระยะใกล้ไกล ให้ผลงานเกิดมิติ

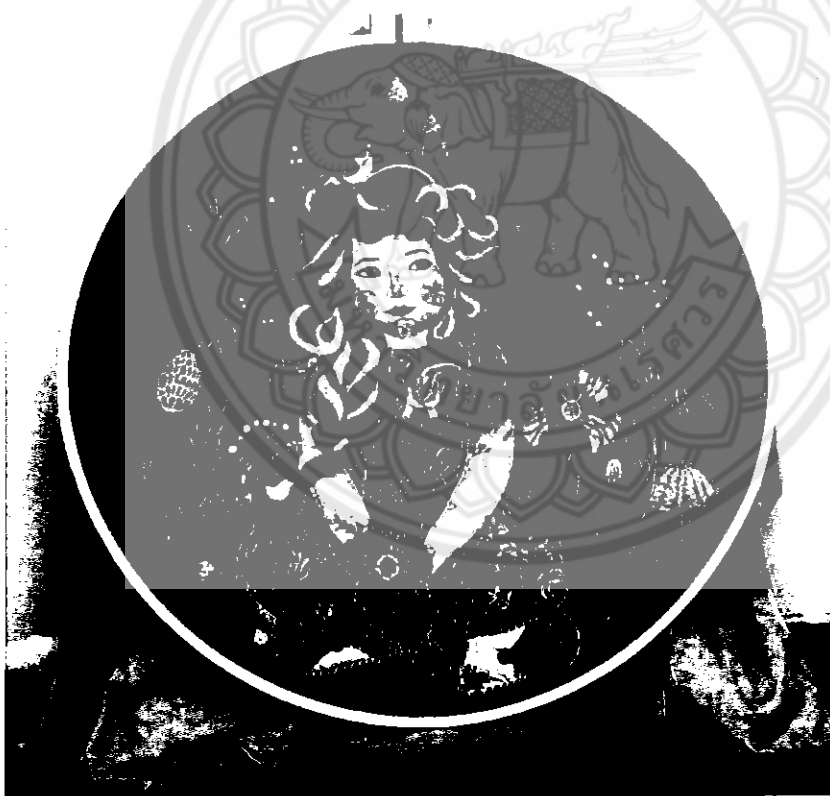

ภาพประกอบที่ 35 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่ โดยในส่วนเส้นผมของเด็กผู้หญิงนั้น
ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ไหมพรมฟูดัดไล่เฉดสีทีละส่วน พร้อมกับทยอยปักส่วนประกอบต่างๆควบคู่กันไปด้วย

ภาพประกอบที่ 36 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่

ขั้นตอนที่ 9 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 37 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

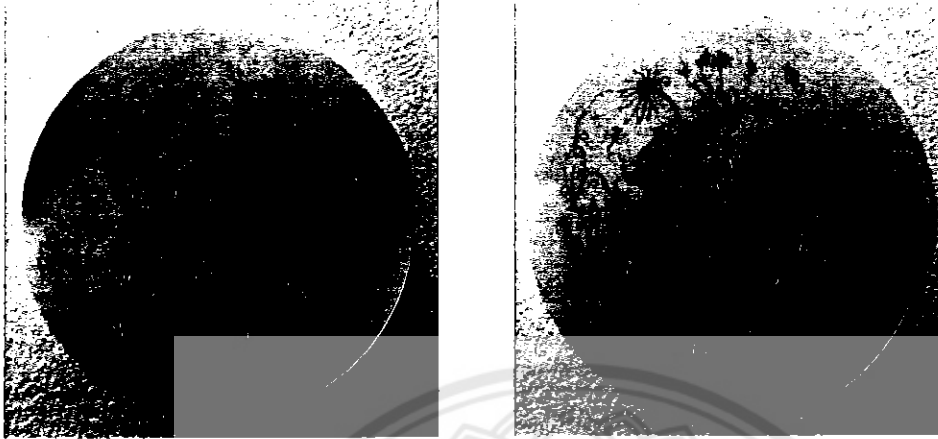
ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 2

ขนาด 100 x 100 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

โดยขั้นตอนแรกเริ่มสร้างภาพแบบร่าง (Sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

ภาพประกอบที่ 38 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1 และ แบบที่ 2

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำให้ทดลองทำเป็นงานชิ้นเล็กหลายๆอัน ผู้สร้างสรรค์จึงทดลองวาดภาพแบบร่างแบบที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางนำไปพัฒนา

ภาพประกอบที่ 39 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3 โดยผู้สร้างสรรค์ทดลองนำภาพแบบร่างแบบที่ 1,2 มาประกอบ ก่อนจะนำไปปรึกษาอาจารย์อีกครั้งหนึ่ง

เมื่อผ่านการพัฒนาภาพแบบร่างแบบที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำให้นำภาพแบบร่างมาวาดรวมกันชิ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อองค์ประกอบที่สมบูรณ์ โดยทดลองตัดต่อภาพในโปรแกรมโฟโต้ชอป

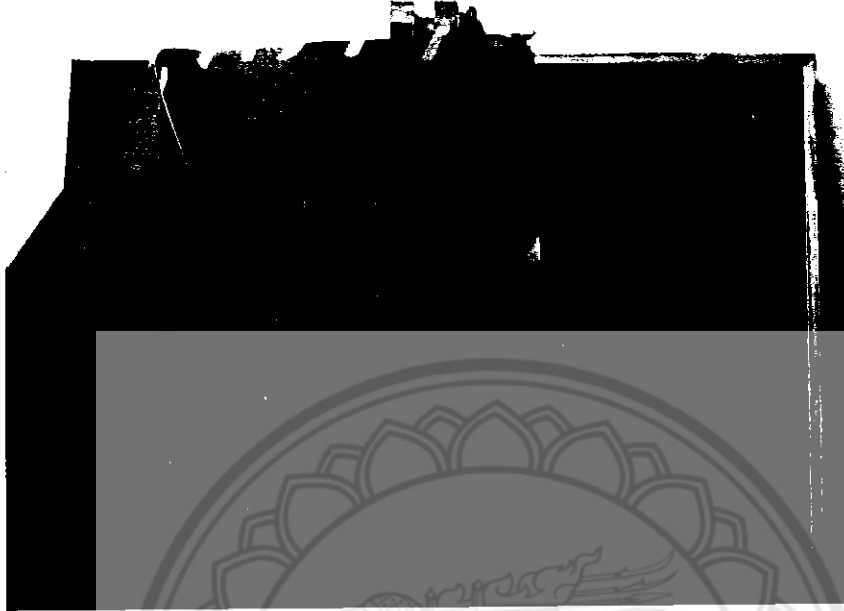
ภาพประกอบที่ 40 ภาพการพัฒนาภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 4 จากโปรแกรมโฟโต้ชอป
จากนั้นผู้สร้างสรรค์จึงคัดเลือกนำภาพแบบร่างแบบที่ 4 ซึ่งมีความสมบูรณ์ที่สุดนี้ ไปพัฒนาผลงานจริง

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสั่งทำสะดึงไม้ขนาดใหญ่ และได้เลือกใช้ผ้าลินินสีโทนน้ำตาลเข้มซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

ภาพประกอบที่ 41

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าสะดึงไม้โดยใช้เครื่องโปรเจคเตอร์ ก่อนจะนำมาคัดลอกลงบนเฟรมสะดึงที่ซึ่งผ้าลินินไว้ในตอนแรก

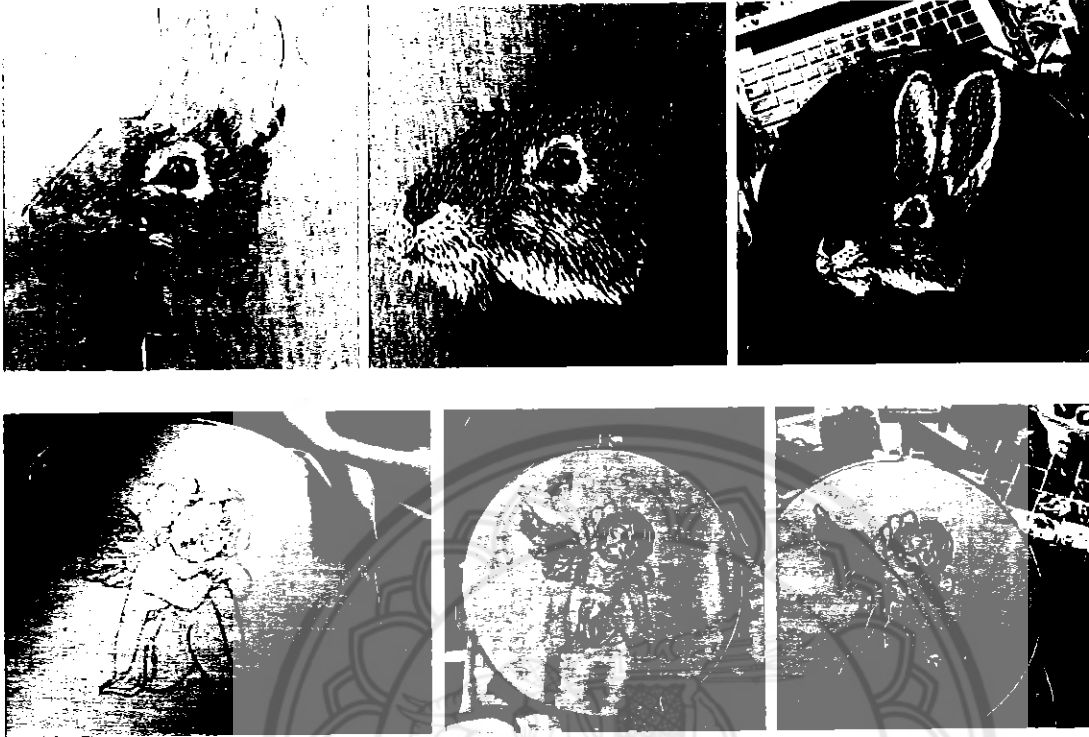
ภาพประกอบที่ 42

ขั้นตอนที่ 4 เลือกตัดกระดาษเฉพาะส่วนที่สำคัญและต้องใช้ความละเอียดอ่อนมากคัดลอกลงบนผ้าต่างหาก เพื่อเพิ่มความพิถีพิถันของชิ้นงานและความสะดวกในการปัก

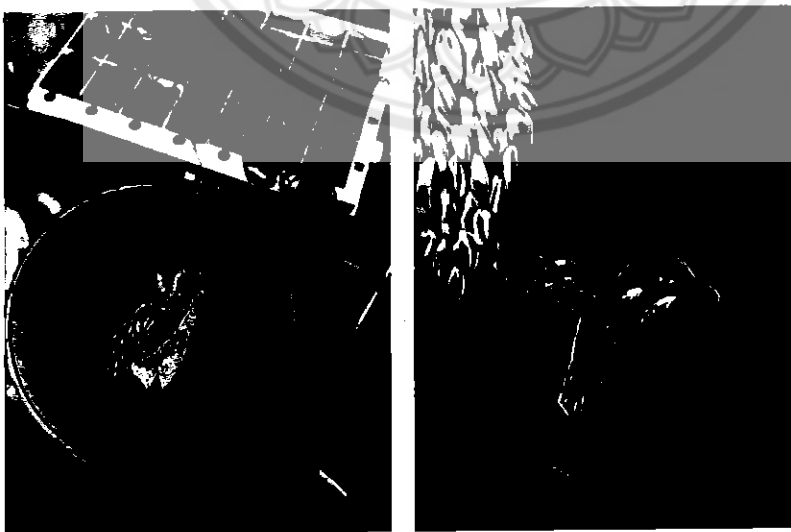
ภาพประกอบที่ 43

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือเย็บปีกถักร้อยทีละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง โดยผู้สร้างสรรค์เริ่มปีกกระต่ายตัวใหญ่ซึ่งเป็นจุดเด่นของผลงานก่อนเป็นอันดับแรก และปีกส่วนประกอบต่างๆต่อเป็นลำดับถัดไป

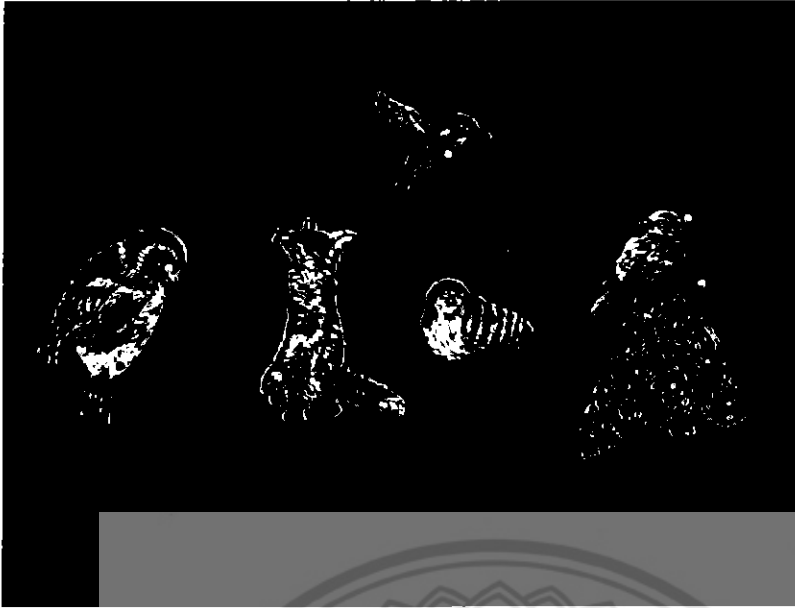

ภาพประกอบที่ 44

ขั้นตอนที่ 6 ทะยอยปีกสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยลงบนเฟรมสะตึงขึ้นเล็ก ก่อนจะตัดออกแล้วทำไปเย็บประกอบลงบนสะตึงขึ้นใหญ่

ภาพประกอบที่ 45

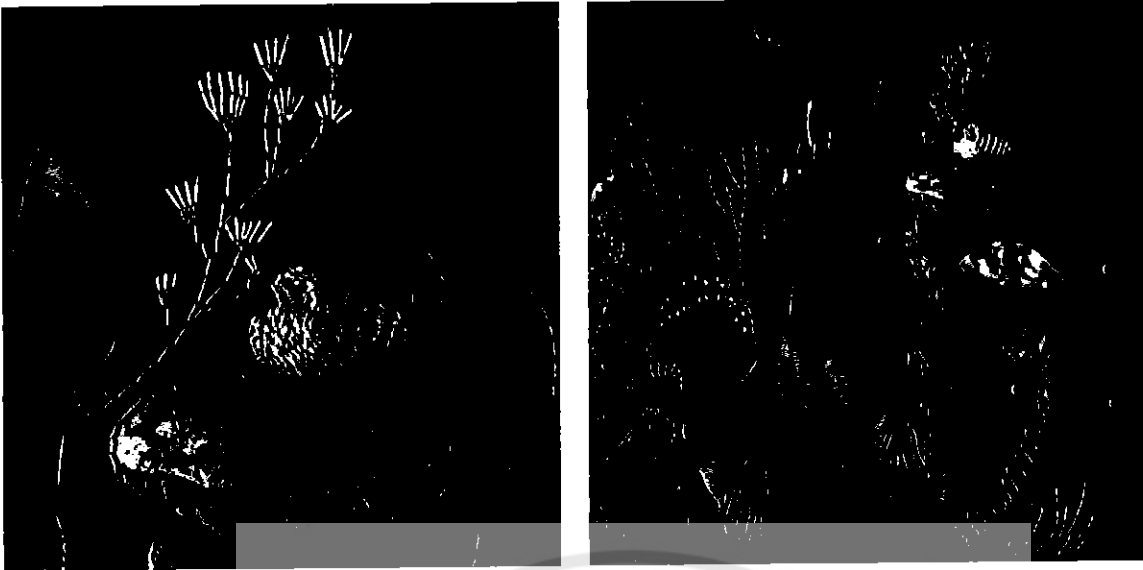

ภาพประกอบที่ 46 ภาพสัตว์ต่างๆที่ทำการตัดออกทีละตัวไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว
เตรียมนำไปปักลงบนสะตึงใหญ่

ขั้นตอนที่ 7 เมื่อปักส่วนประกอบต่างๆครบแล้วจึงนำมาประกอบกันอีกครั้งลงบนสะตึงชิ้นใหญ่ โดยก่อนจะปักเส้นด้ายหรือไหมพรมลงไปนั้น ผู้สร้างสรรค์จะกำหนดมิติของผลงานก่อนจะใส่ใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มระยะไกลไกล ให้ผลงานเกิดมิติ

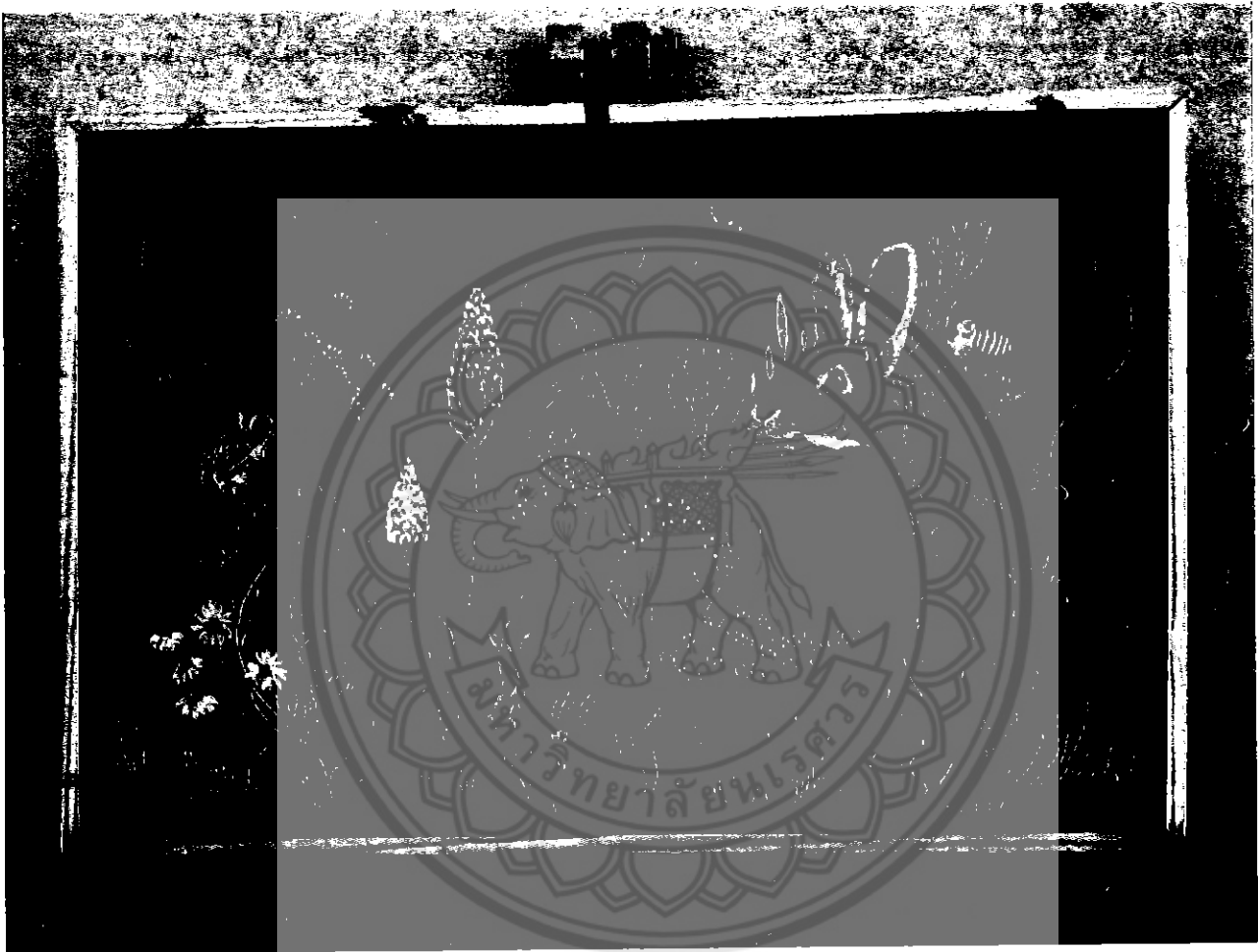
ภาพประกอบที่ 47 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะตึงใหญ่

ภาพประกอบที่ 48 ภาพดำเนินการเย็บปักถักร้อยลงบนสะดึงใหญ่

ขั้นตอนที่ 8 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบของผลงาน

ภาพประกอบที่ 49 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 3

ขนาด 100 x 65 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 4

โดยขั้นตอนแรกเริ่มสร้างภาพแบบร่าง (Sketch) ด้วยดินสอคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

ภาพประกอบที่ 50 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1

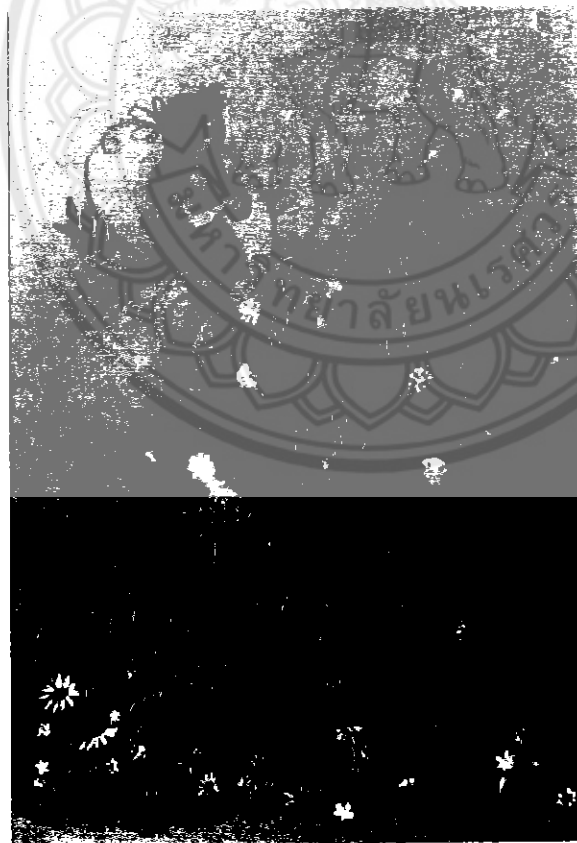

ภาพประกอบที่ 51 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 2

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ และการลงน้ำหนักเฉดสี ผู้สร้างสรรค์จึงนำภาพแบบร่างแบบที่ 1 และแบบที่ 2 ไปลงสีให้เสร็จสมบูรณ์

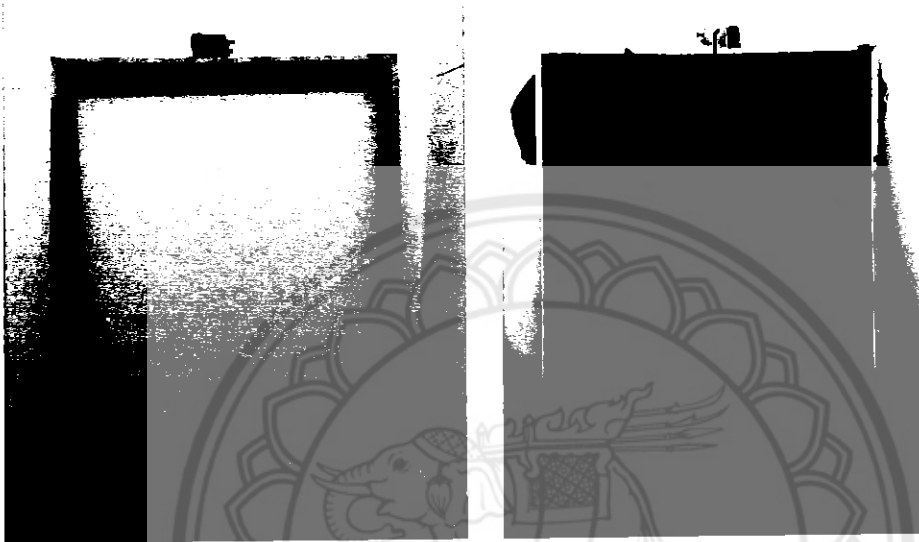
ภาพประกอบที่ 52 ภาพแบบร่าง (Sketch) ที่ลงสีเสร็จสมบูรณ์ แบบที่ 1

ภาพประกอบที่ 53 ภาพแบบร่าง (Sketch) ที่ลงสีเสร็จสมบูรณ์ แบบที่ 2

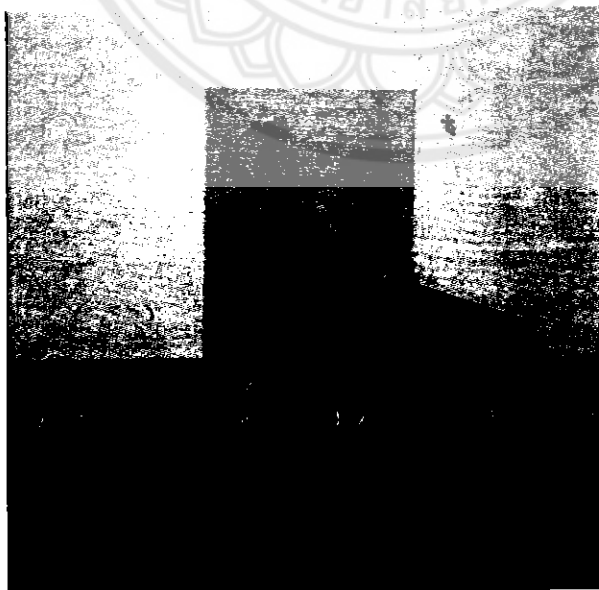
จากนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำกลับไปปรึกษาอาจารย์อีกครั้ง ก่อนจะตัดสินใจเลือกภาพแบบร่างแบบที่ 2 ไปพัฒนาเป็นผลงานจริงในลำดับต่อมา

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสั่งทำสะดึงไม้ขนาดใหญ่ และได้เลือกใช้ผ้าลินินสีโทนน้ำตาลเข้มซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

ภาพประกอบที่ 54

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าสะดึงไม้โดยใช้เครื่องโปรเจคเตอร์

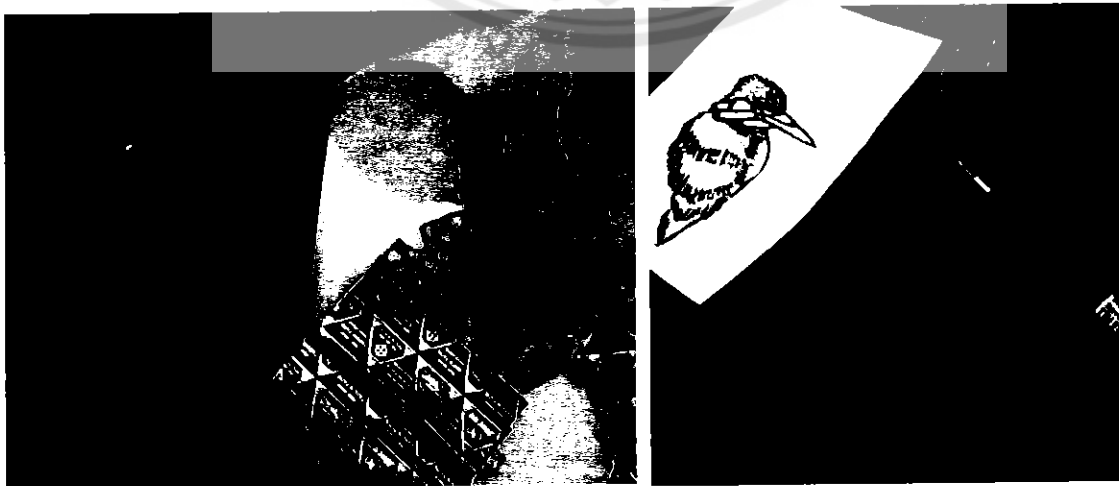
ภาพประกอบที่ 55

ขั้นตอนที่ 4 นำภาพถ่ายขยายภาพแบบร่างที่ได้มาคัดลอกลงบนเฟรมเสด็จที่ซึ่งผ้าลินินไว้ในตอนแรก

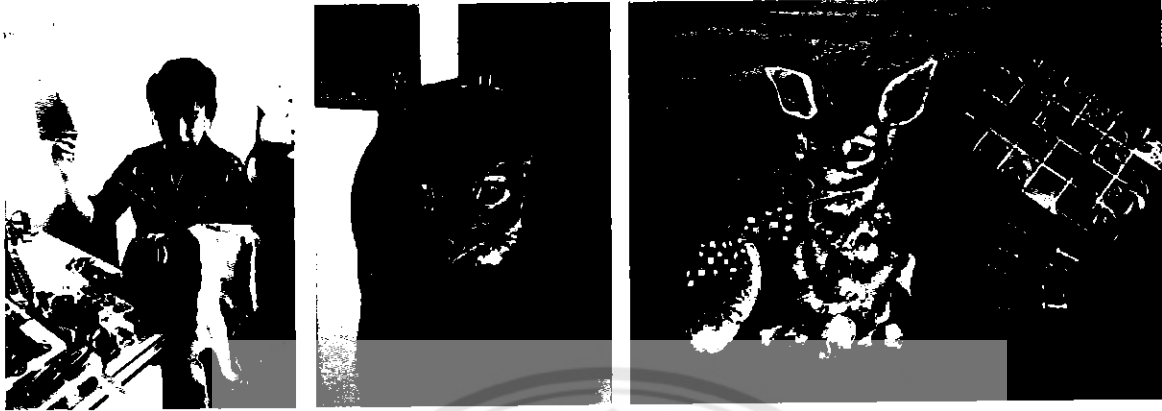
ภาพประกอบที่ 56

ขั้นตอนที่ 5 เลือกตัดกระดาษเฉพาะส่วนที่สำคัญและต้องใช้ความละเอียดอ่อนมาคัดลอกลงบนผ้าต่างหาก เพื่อเพิ่มความพิถีพิถันของชิ้นงานและความสะดวกในการปัก

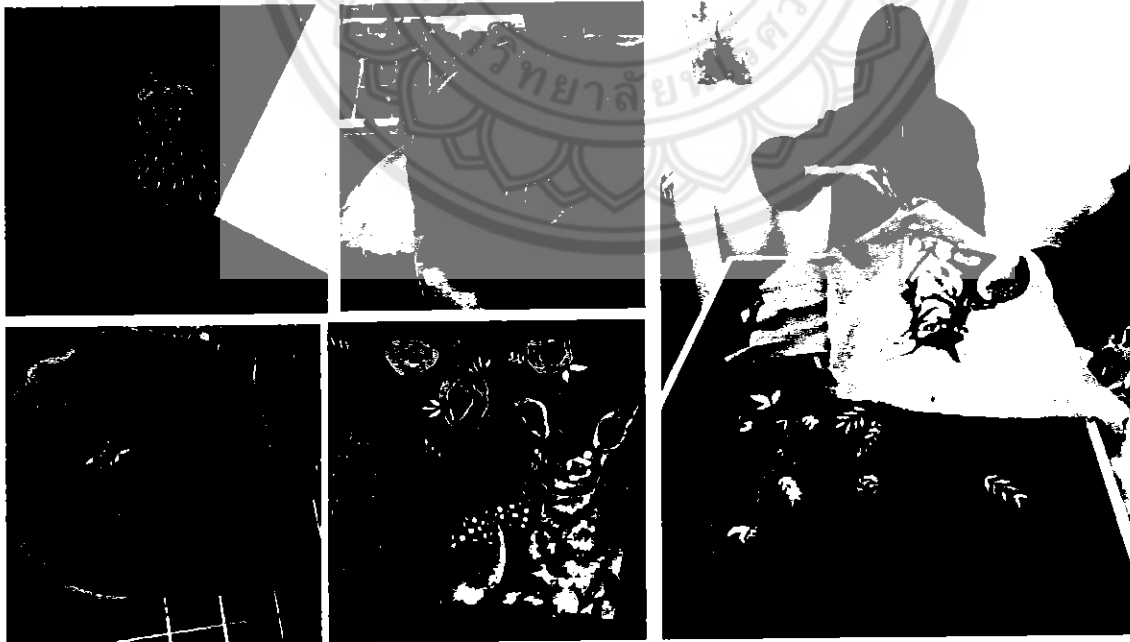
ภาพประกอบที่ 57

ขั้นตอนที่ 6 ลงมือเย็บปักถักร้อยทีละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่างโดยผู้สร้างสรรค์เริ่มปักกวางตัวใหญ่ซึ่งเป็นจุดเด่นของผลงานก่อนเป็นอันดับแรก และปักส่วนประกอบต่างๆต่อเป็นลำดับถัดไป

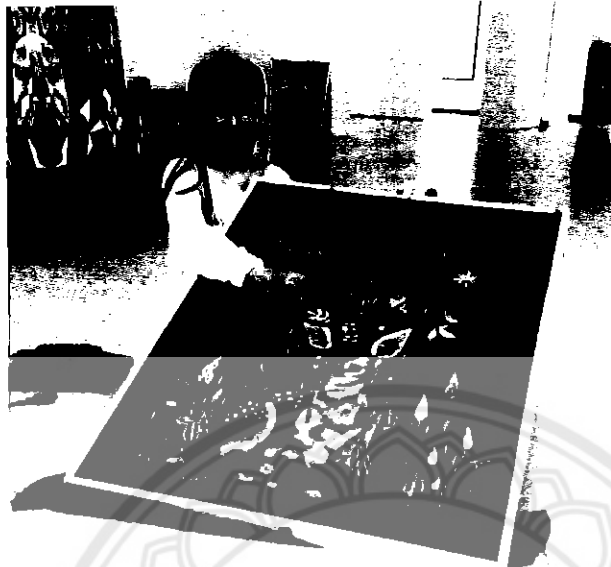
ภาพประกอบที่ 58

ขั้นตอนที่ 7 ทะยอยปักสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยลงบนเฟรมเสด็จขึ้นเล็ก ก่อนจะตัดออกแล้วทำไปเย็บประกอบลงบนเสด็จขึ้นใหญ่

ภาพประกอบที่ 59

ขั้นตอนที่ 8 เมื่อปักส่วนประกอบต่างๆครบแล้วจึงนำมาประกอบกันอีกครั้งลงบนเสติงจีนใหญ่ โดยก่อนจะปักเส้นด้ายหรือไหมพรมลงไปนั้น ผู้สร้างสรรค์จะกำหนดมิติของผลงาน ก่อนจะใส่ใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มระยะใกล้ไกล ให้ผลงานเกิดมิติ

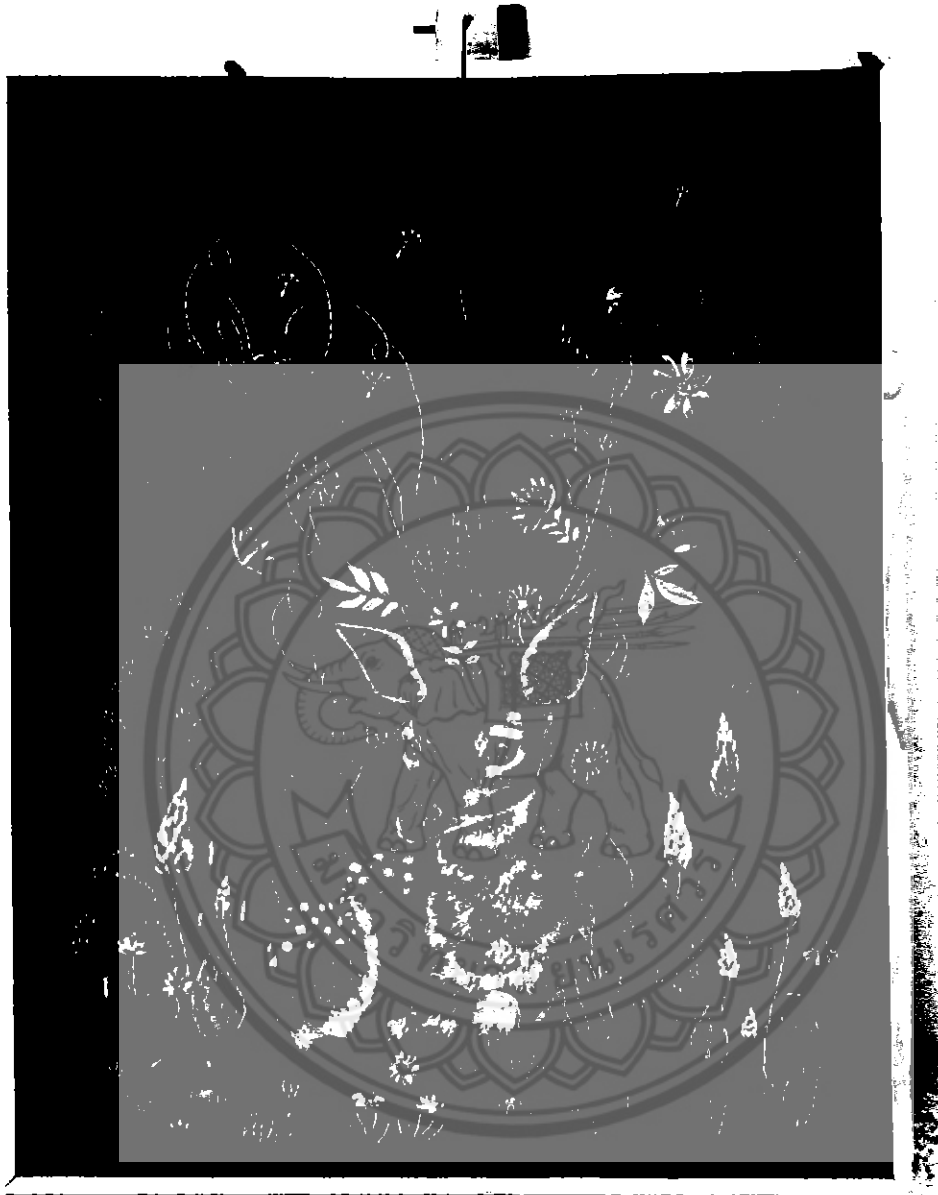

ภาพประกอบที่ 60

ขั้นตอนที่ 9 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบของผลงาน

ภาพประกอบที่ 61

ภาพประกอบที่ 62 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์
ชื่อภาพ จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก หมายเลข 4
ขนาด 100 x 80 เซนติเมตร
กลวิธี การเย็บปักถักร้อยบนพื้นผ้าลินิน

ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานมีดังนี้

1 เนื่องจากกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์เลือกนำมาใช้นั้นเป็นเทคนิคเย็บปักถักร้อย ซึ่งต้องใช้ความตั้งใจ ความจดจ่อมีสมาธิในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งยังเป็นเทคนิคที่ต้องใช้ความละเอียด ความแม่นยำของเส้นด้ายที่ปัก ทำให้เกิดปัญหาคือความล่าช้าในการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ปัญหาด้วยการกำหนดการวางแผนการทำงาน และจัดเวลาในการสร้างสรรค์ เช่น กำหนดว่าวันนี้จะใช้เวลาในการปักกี่ชั่วโมง เป็นต้น

2 เนื่องจากเส้นด้ายที่เลือกนำมาใช้นั้น ต้องการเลียนแบบขนสัตว์ของจริงในธรรมชาติ จึงเป็นด้ายคอนตอนที่เส้นเล็กมาก เมื่อใช้สีที่หลากหลายขึ้น ทำให้เส้นด้ายพันกัน และแยกสีไม่ออก ผู้สร้างสรรค์จึงคิดวิธีแก้ไขปัญหาโดย นำกล่องใส่ยา และกล่องจัดเก็บอุปกรณ์ช่าง มาช่วยแยกสีต่างๆของเส้นด้าย

จากการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นในขั้นตอนปฏิบัติงาน ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้จักเรียนรู้พัฒนาตนเอง และแก้ไขปัญหาต่างๆได้ และการวางแผนกระบวนการสร้างสรรค์ในบทที่ 3 นั้นก็ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิด การวางแผนงานอย่างเป็นระบบระเบียบมากขึ้น มีการทำงานเป็นขั้นตอนทำให้สามารถที่จะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ง่าย และมีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

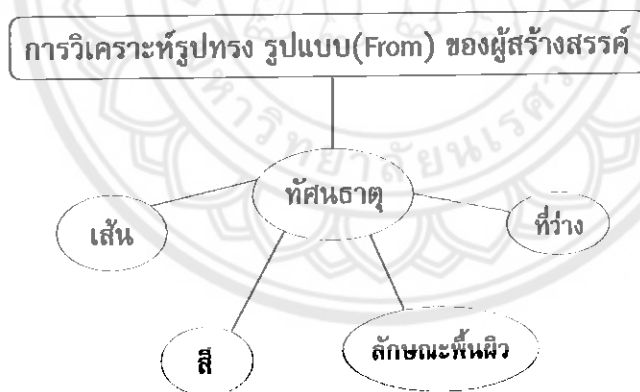
การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้หลักทัศนธาตุในการอธิบายผลงานศิลปะ และแสดงขั้นตอนกระบวนการ กลวิธีเย็บปักถักร้อย (Embroidery) ให้เห็นถึงคุณค่าด้านสุนทรียภาพ ความงามจากเทคนิคเย็บปักถักร้อย สีผ้า สีเส้นด้าย ไหมพรมที่ใช้ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรคดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทางหลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของชลูต นิมเสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชลูต นิมเสมอ.2531:324) ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนา กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form)

การสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” นั้นผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ และกำหนดวิธีการเป็นภาพแผนผังดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 63 ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form) ของผู้สร้างสรรค์

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

2.1 เรื่อง แนวเรื่อง

2.2 เนื้อหาภายนอก

2.3 เนื้อหาภายใน

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 64

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “จินตนาการจาก โลกแห่งความฝันในวัยเด็ก 1”

กมลวิธิ จิตรกรรมสื่อผสม/เย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขนาด 90 x 90 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

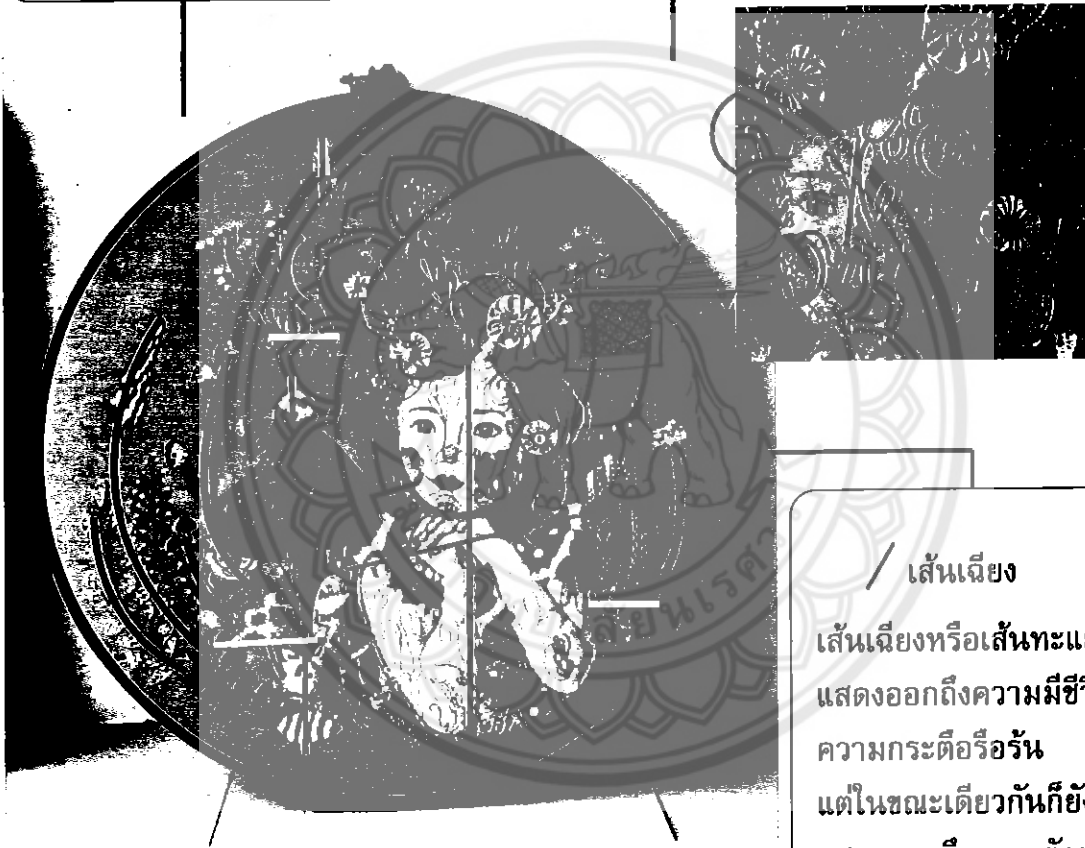
เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

เส้นโค้ง

เส้นโค้งนั้นถือเป็นส่วนสำคัญแก่ผลงานของผู้สร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวาและให้อารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกนำเส้นโค้งมาใช้ในผลงาน เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ ดอกเห็ด ดอกทิวาชนิดต่างๆ ใบหน้า และทรงผมของเด็กผู้หญิง

เส้นตั้ง

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งเป็นจุดเด่นให้แก่ผลงาน ซึ่งได้แก่ เด็กผู้หญิง สัตว์ชนิดต่างๆ เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะมั่นคงแข็งแรง สง่า จึงทำให้ผลงานมีความโดดเด่น เกิดเป็นจุดเด่นนั่นเอง

เส้นนอน

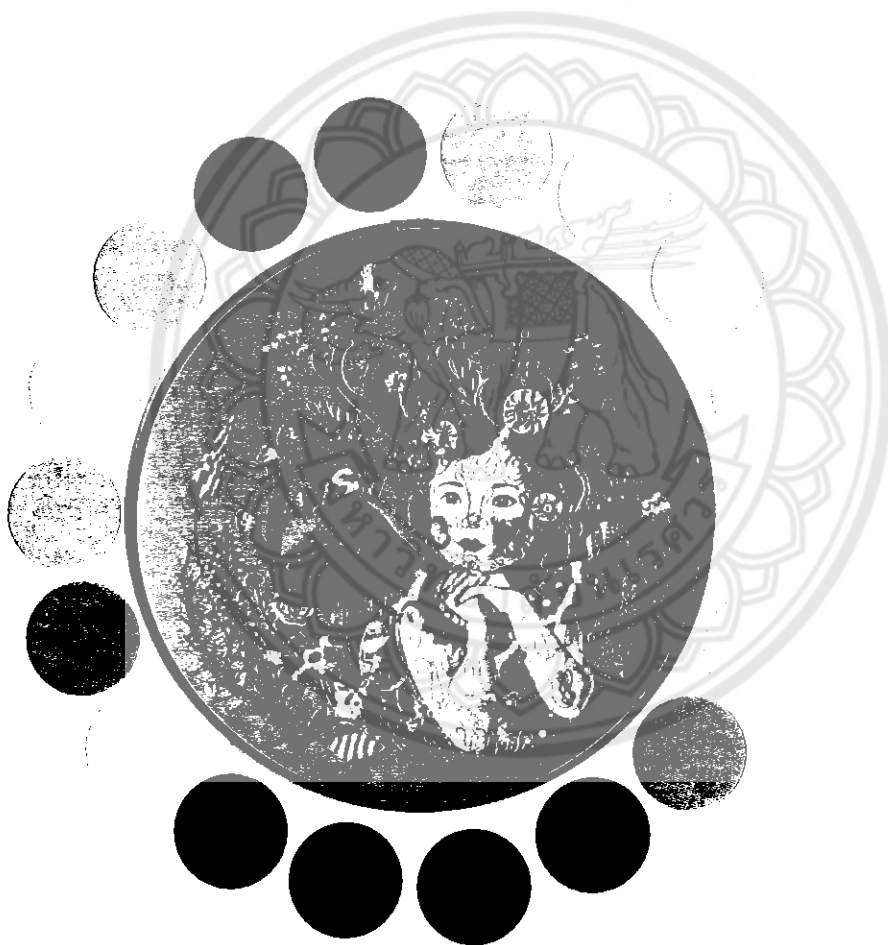
เนื่องจากเส้นนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบและผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาใช้กับกิ่งก้านของใบไม้ และรูปทรงของเห็ดบางชนิด เพื่อสื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น

เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยงแสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังสามารถแสดงออกถึงความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย ผู้สร้างสรรค์จึงนำเส้นเฉียงนี้มาใช้กับผลงานในบางส่วนเพื่อให้ผลงานเกิดเอกภาพมากขึ้น

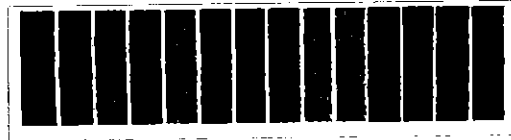
สี (Color) ในผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นสีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของความสุข ความสดใส ที่ผู้สร้างสรรคต้องการจะสื่อถึงเรื่องราวของโลกแห่งจินตนาการโลกในอุดมคติในศิลปนิพนธ์ชุด “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก” ซึ่งทำให้ผู้สร้างสรรคต้องคัดเลือกสีของวัสดุมาสร้างสรรคผลงานเป็นพิเศษ เพราะสีของวัสดุชนิดต่างๆเป็นส่วนที่สามารถสื่อถ่ายทอดอารมณ์ได้จากการมองเห็นอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับสีชนิดต่างๆบนงานจิตรกรรม

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรคได้เลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดโดยโทนสีผ้าที่เลือกใช้ใช้นั้นคือสีโทนพาสเทล เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความสดใสในวัยเด็ก เช่น สีชมพู สีฟ้า สีม่วง สีเขียว สีเหลือง สีนํ้าตาลอ่อน เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น ให้ความรู้สึกหวานๆชวนฝัน

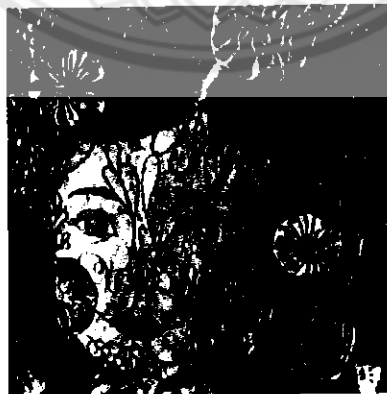
ภาพประกอบที่ 66 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค
ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์

นอกจากนี้ผู้สร้างสรรคยังใช้สีของเส้นด้ายเส้นไหมพรมต่างๆ ที่มีสีอ่อน-แก่ ต่างกัน มาเย็บปักถักร้อย
สร้างสรรคผลงานให้ภาพเกิดมิติ มีระยะใกล้-ไกล อีกด้วย

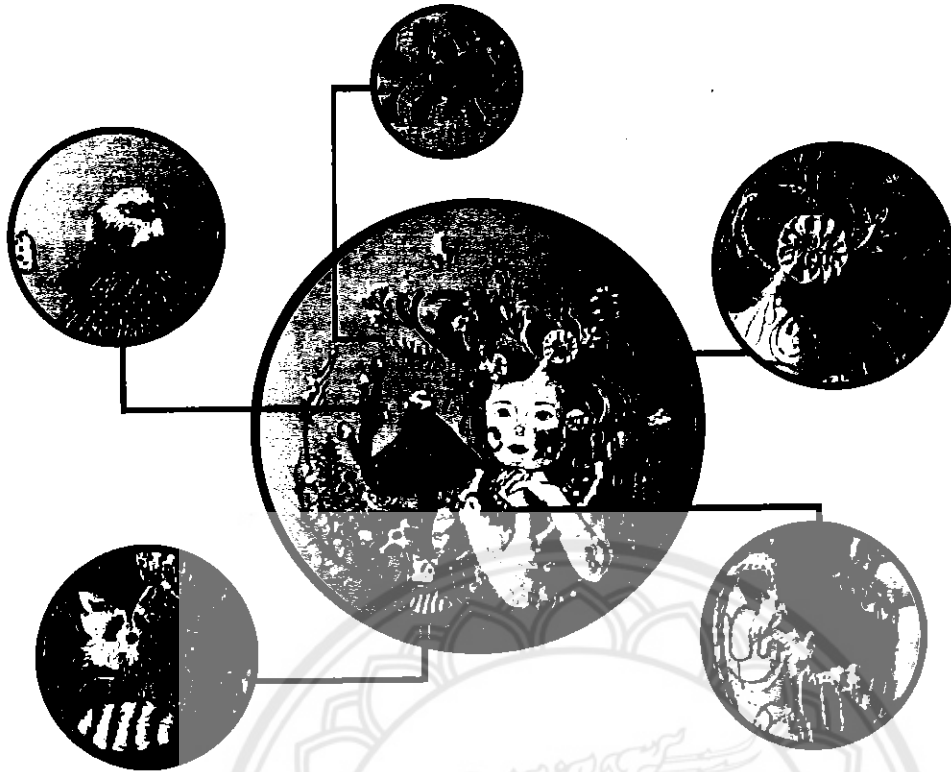

ภาพประกอบที่ 67 แสดงภาพของโครงสร้างสีเส้นด้ายและไหมพรม
โดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งการเลือกใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ นั้น
ทำให้ผลงานเกิดระยะ และมีมิติมากขึ้น

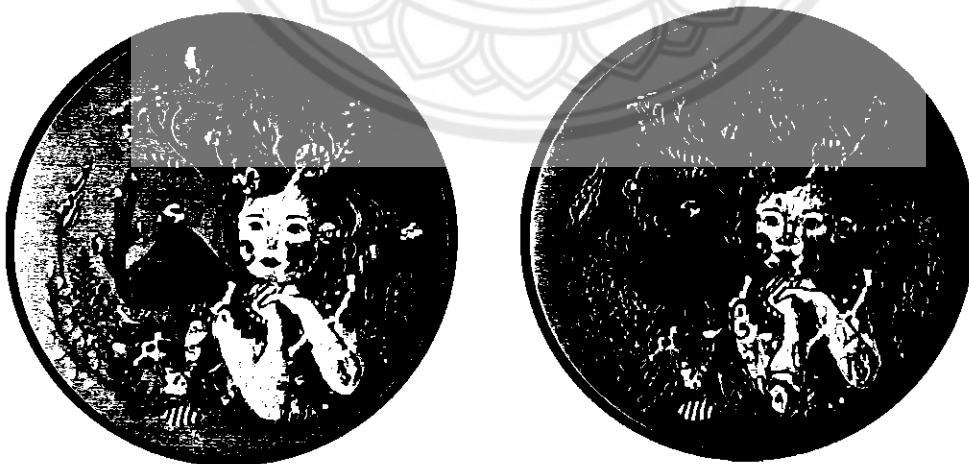
ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจาก
ธรรมชาติ เช่นการเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นขนฟูนุ่มแทนเส้นผมของเด็กผู้หญิง, ใช้สีของเส้น
ด้ายขนาดต่างๆ ปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ของจริง และใช้การตัดเย็บผ้า เลียนแบบรอยยับจริงๆ ของชุด
เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 68 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 69 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักต่างกัน ใช้รูปทรงขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศบ้างทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 70 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยปรับภาพสีเป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอากาศไหลผ่านได้

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1) วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม

2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งาน ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้เทคนิคการวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักนั้นคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม ต้องใช้การฝึกฝน มองแสงเงาให้ได้เหมือนการภาพวาดด้วยดินสอ ผู้สร้างสรรค์จึงนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสมผสานตามความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า กระดุม ลูกปัด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรคทาววัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื่องจากอาจมีลักษณะพื้นผิวที่ต่างต่างกันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันของสี ในภาพมีการใช้สีของผ้าทั้งโทนร้อนและโทนเย็น ทำให้เกิดความสดใสภายในงาน และได้ใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล

มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายโดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความอ่อนโยน ความมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตั้งเป็นเด็กผู้หญิงจึงเกิดการขัดแย้งกันของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น

มีการขัดแย้งกันของขนาด ในภาพมีดอกไม้ เห็ด และพืชพรรณนานาชนิด ขนาดเล็กบ้าง ขนาดใหญ่บ้างไม่เท่ากันเพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงาน

มีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่ต่างต่างกัน แต่ยังคงเป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของกระดุมและลูกปัด เป็นต้น

4) การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงเห็ดชนิดต่างๆให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของดอกไม้ พืชพรรณนานา

ชนิด เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 1

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจที่ได้จินตนาการถึงโลกในความฝัน โลกในอุดมคติที่เรียบง่ายสงบสุขสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติ

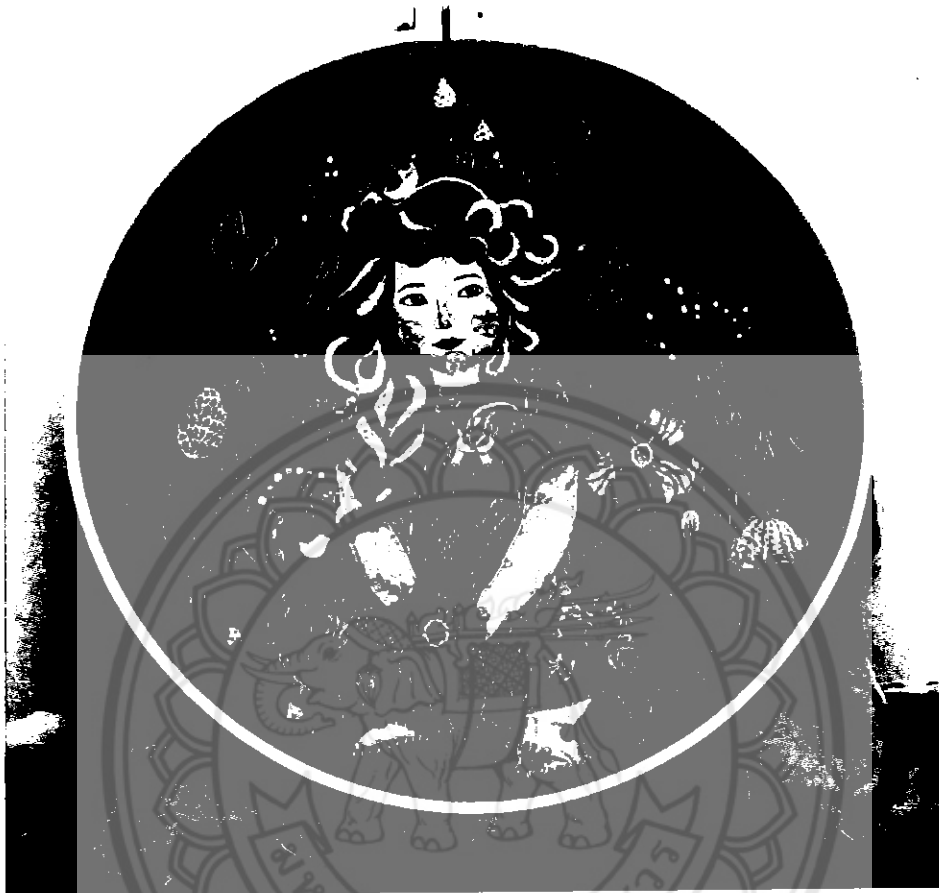
2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับโลกในความฝันของเด็กผู้หญิง เป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่เปลือยออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1) เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงเด็กผู้หญิงอย่างมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ แต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยปัญญาค้นคว้าหารูปทรงที่น่าสนใจและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบทรงผมเด็กผู้หญิง ลายเส้นคอนทัวร์บนใบหน้า ลายเส้นการปักขนสัตว์ ดอกไม้ ดอกเห็ดและพืชพรรณนานาชนิด เป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้น ทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2) เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวของความฝัน ความรัก ความสุข สนุกสนานของตนเองในวัยเด็กออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 71

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก 2”

กลวิธิ จิตรกรรมสื่อผสม/เย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขนาด 100 x 100 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 2

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

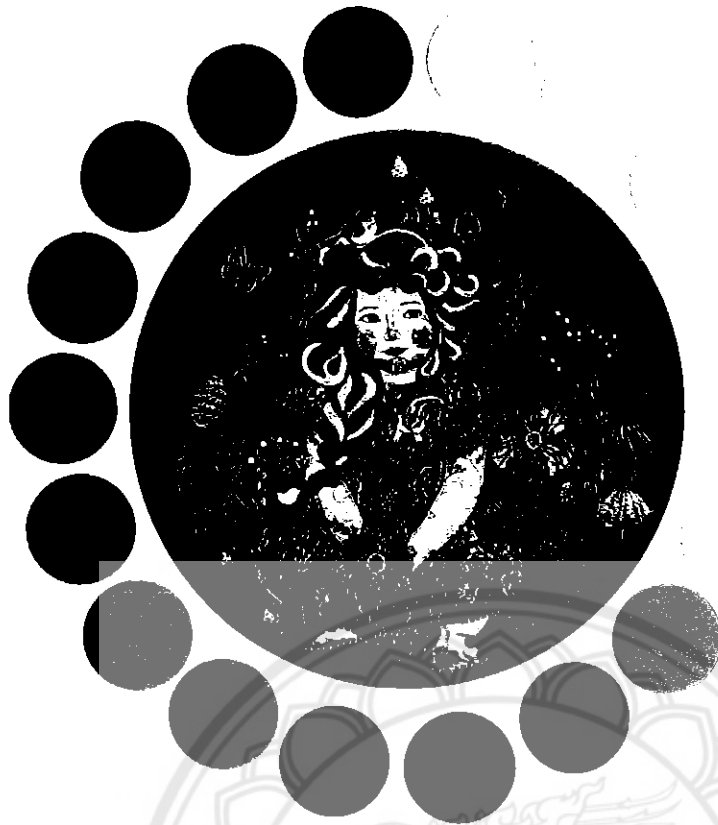
เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในผลงานชั้นที่ 2 นี้ ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นโค้งเป็นหลักเช่นเดียวกับ

ขั้นที่ 1 เพื่อสื่อถึงความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนโยนมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตรงของตัวเด็กผู้หญิงเพื่อแสดงความสง่า เป็นจุดเด่น รวมทั้งใช้เส้นนอนและเส้นเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย เพื่อให้ผลงานเกิดความสนุกสนาน

ภาพประกอบที่ 72 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (Color) ในผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ยังคงเลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิด แต่โทนสีผ้าที่เลือกใช้นั้นเป็นโทนสีเอกรงค์หรือสีโมโนโทน เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความทรงจำในวัยเด็ก เช่น สีน้ำตาลเข้ม สีน้ำตาลอ่อน สีครีม สีส้ม สีเขียวแก่ สีเขียวอ่อน เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา ธรรมชาติ ให้ความรู้สึกถึง ความสงบ ความทรงจำแห่งความสุขในวัยเด็ก

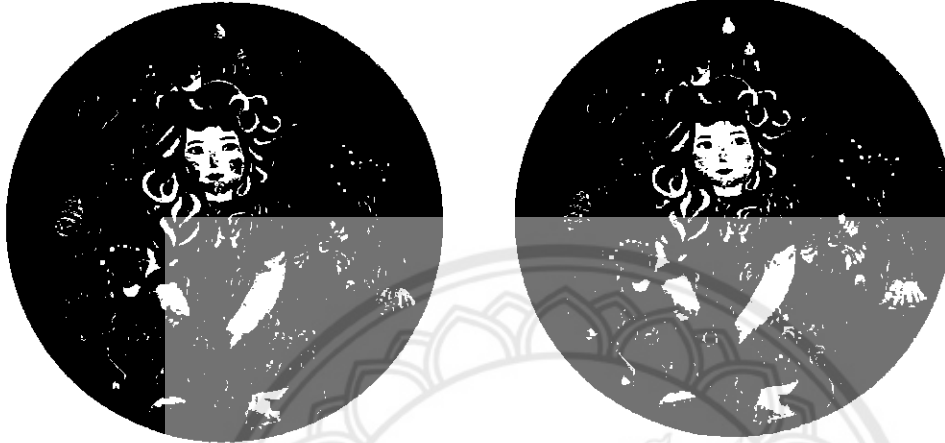
ภาพประกอบที่ 73 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์
ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 20 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 80 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น การเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นขนฟูนุ่มแทนเส้นผมของเด็กผู้หญิง, ใช้สีของเส้นด้ายขนาดต่างๆ ปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ของจริง, ใช้การตัดเย็บผ้า เลียนแบบรอยยับจริงๆ ของชุด เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 74 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดส่วนที่ว่าง 40% คือส่วนที่เป็นพื้นหลังเพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความกลมกลืนด้วยเส้นตั้งที่ให้ความรู้สึกที่ประสาน เคลื่อนไหวและผ่อนคลาย โดยในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นยังคงกำหนดที่ว่างที่เกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนกต่างกัน ใช้รูปทรงขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศบ้างทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 75 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยปรับภาพสีเป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอากาศไหลผ่านได้

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

- 1) วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม
- 2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งาน ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสมผสานบ้างตามความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

- 1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า กระดุม ลูกปัด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรคทาววัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื้องานอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ

สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันในเรื่องของน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายทำให้ผลงานเกิดความสนุกสนาน

มีการขัดแย้งกันของขนาด ในภาพมีดอกไม้ เห็ด และพืชพรรณนานาชนิด ขนาดเล็กบ้าง ขนาดใหญ่บ้างไม่เท่ากันเพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงาน

มีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคงเป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของกระดุมและลูกปัด เป็นต้น

4) การประสาน(Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงเห็ดชนิดต่างๆให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของดอกไม้ พืชพรรณนานาชนิด เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 2

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจที่ได้จินตนาการถึงโลกในความฝัน โลกในอุดมคติที่เสียบสงบอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติ

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับโลกในความฝันของเด็กผู้หญิง เป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1) เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงเด็กผู้หญิงอย่างมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ แต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยปัญญาค้นคว้าหารูปทรงที่น่าสนใจและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบทรงผมเด็กผู้หญิง ลายเส้นคอนทัวร์บนใบหน้า ลายเส้นการปักขนสัตว์ ดอกไม้ ดอกเห็ดและพืชพรรณนานาชนิด เป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้น ทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2) เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้
สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวของความฝัน ความรัก ความสุข สนุกสนาน ความทรงจำของตนเองในวัยเด็กออกมา
ในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 76

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก 3”

กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสม/เย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขนาด 100 x 65 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 3

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทักษะธาตุ

เส้น (Line) ในผลงานชั้นที่ 3 นี้ ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นโค้งเป็นหลักเช่นเดียวกับชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 เพื่อสื่อถึงความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนโยน และใช้เส้นแนวตั้งของตัวกระท่ายเป็นจุดเด่น เพื่อแสดงถึงความสง่า มีพลังแล้วใช้เส้นนอนและเส้นเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย เพื่อให้ผลงานเกิดความสนุกสนาน

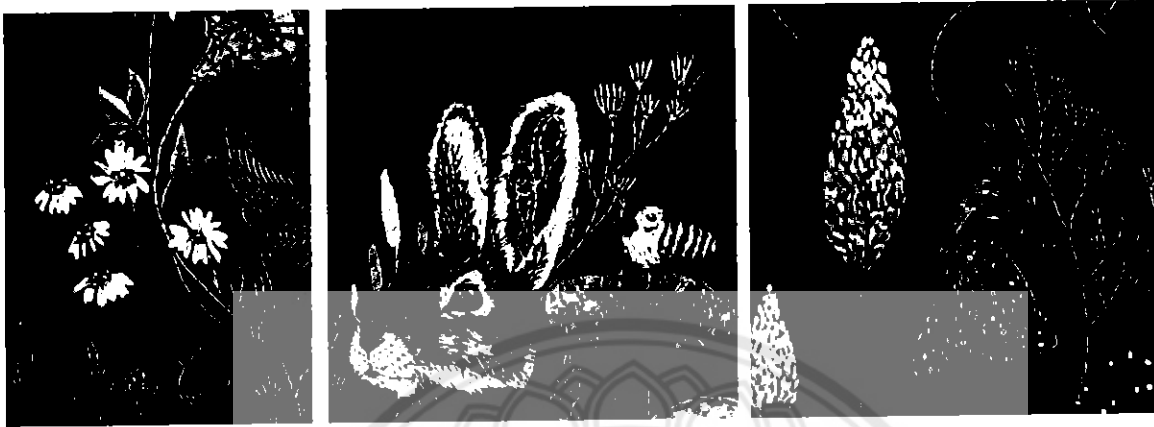
ภาพประกอบที่ 77 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (Color) ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ยังคงเลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดเช่นกัน แต่โทนสีผ้าที่เลือกใช้นั้นเป็นโทนสีเอกรงค์หรือสีโมโนโทน เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความทรงจำในวัยเด็ก เช่น สีน้ำตาลเข้ม สีน้ำตาลอ่อน สีครีม สีส้ม สีเขียวแก่ สีเขียวอ่อน เป็นต้น และได้ใช้สีโทนพาสเทล เช่น สีขาว สีชมพู สีม่วง สอดแทรกภายในงานเพื่อเพิ่มความสดใส มีชีวิตชีวา

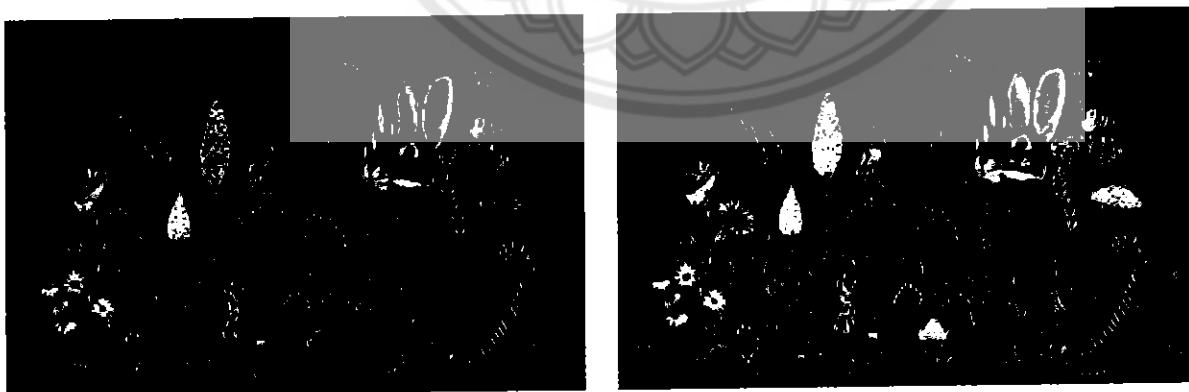
ภาพประกอบที่ 78 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 20 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 80 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น ใช้สีของเส้นด้ายขนาดต่างๆปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ของจริง, ใช้สีของริบบิ้นปักเลียนแบบกลีบดอกไม้, ใช้ลูกปัดแทนเกสรดอกไม้ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 79 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดส่วนที่ว่าง 30% คือส่วนที่เป็นพื้นหลังเพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความกลมกลืนด้วยเส้นโค้งที่ให้ความรู้สึกที่ประสาน เคลื่อนไหวและผ่อนคลาย โดยในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นยังคงกำหนดที่ว่างที่เกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักต่างกัน ใช้รูปทรงขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศบ้างทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 80 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยปรับภาพสีเป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอากาศไหลผ่านได้

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1) วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม

2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งาน ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยผู้สร้างสรรค์เน้นวิธีการปักเป็นหลักและมีการนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสมผสานบ้างตามความเหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า กระดุม ลูกปัด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรทิวทัศน์ที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื่องจากอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันในเรื่องของน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งกันของขนาด ในภาพมีดอกไม้ เห็ด และพืชพรรณนานาชนิด ขนาดเล็กบ้าง ขนาดใหญ่บ้างไม่เท่ากันเพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงาน

มีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคงเป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของกระดุมและลูกปัด เป็นต้น

4) การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงเห็ดชนิดต่างๆให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของดอกไม้ พืชพรรณนานาชนิด เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 3

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความฝัน ความทรงจำ จินตนาการในวัยเด็กที่แสดงถึงโลกในอุดมคติที่เรียบง่ายสมบูรณ์แบบไปด้วยธรรมชาติ

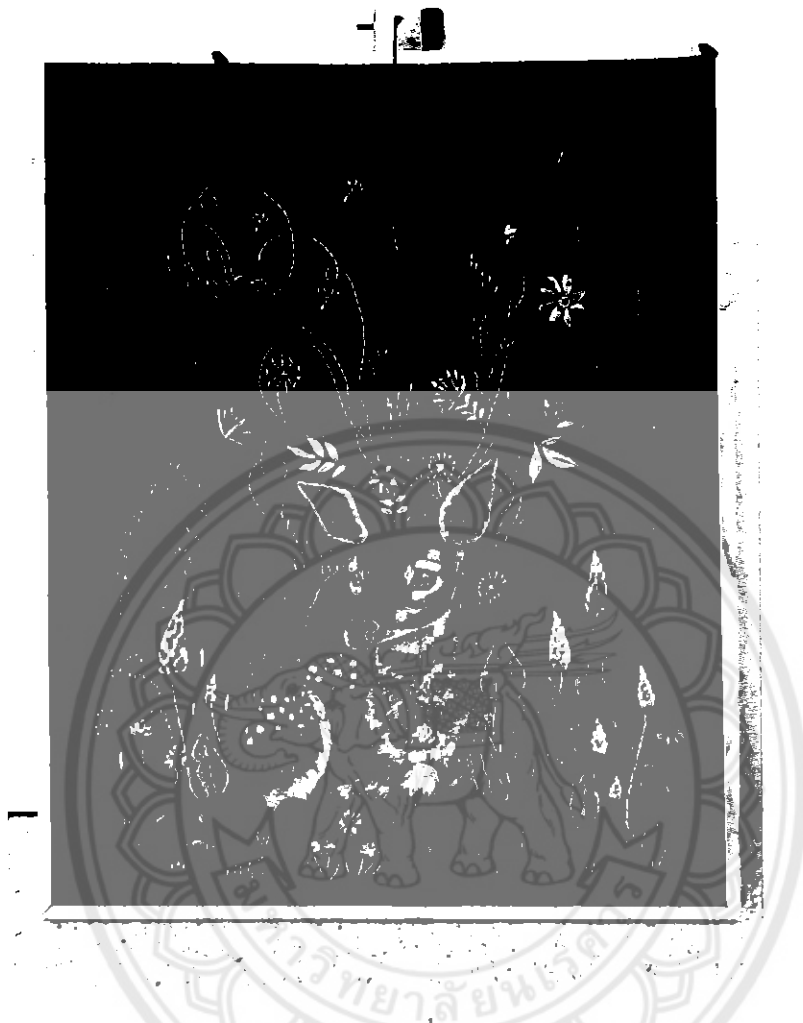
2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับโลกในความฝันของเด็กผู้หญิง เป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1) เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงเด็กผู้หญิงอย่างมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ แต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยปัญญาค้นคว้าหารูปทรงที่น่าสนใจและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบทรงผมเด็กผู้หญิง สายเส้นคอนทัวร์บนใบหน้า สายเส้นการปักขนสัตว์ ดอกไม้ ดอกเห็ดและพืชพรรณนานาชนิด เป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้น ทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2) เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวของความฝัน ความรัก ความสุข สนุกสนาน ความทรงจำของตนเองในวัยเด็กออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 81

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก 4”

กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสม/เย็บปักถักร้อยบนผืนผ้าลินิน

ขนาด 100 x 80 เซนติเมตร

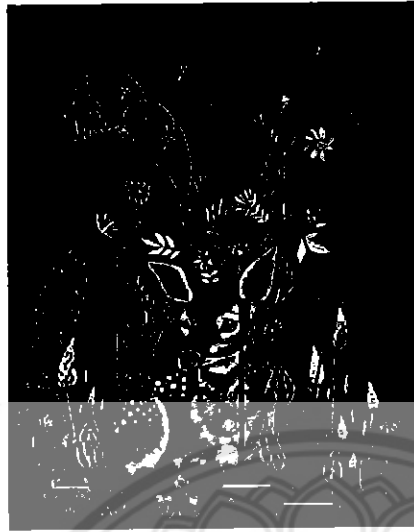
1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 4

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) ในผลงานชั้นที่ 4 นี้ ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นโค้งเป็นหลักเช่นเดียวกับชั้นที่ 1,2 และชั้นที่ 3 เพื่อสื่อถึงความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนโยน และใช้เส้นแนวตั้งของตัวกว้างเป็นจุดเด่น เพื่อแสดงถึงความ

สง่า มีพลังแล้วใช้เส้นนอนและเส้นเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย เพื่อให้ผลงานเกิดความสนุกสนาน

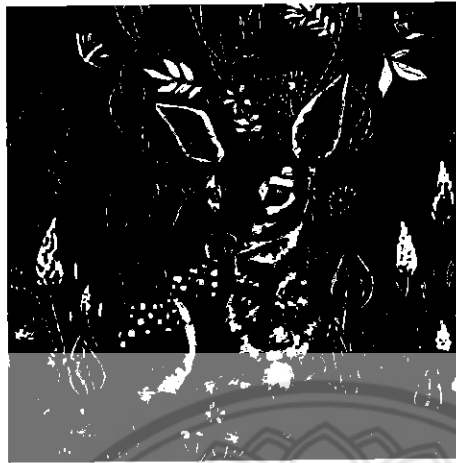
ภาพประกอบที่ 82 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (Color) เน้นใช้ผ้าและเส้นด้วยโทนสีเอกรงค์หรือสีโมโนโทนเป็นหลัก เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความทรงจำในวัยเด็ก เช่น สีน้ำตาลเข้ม สีน้ำตาลอ่อน สีครีม สีส้ม สีเขียวแก่ สีเขียวอ่อน เป็นต้น และได้ใช้สีโทนพาสเทล เช่น สีขาว สีชมพู สีม่วง สอดแทรกภายในงานเพื่อเพิ่มความสดใส มีชีวิตชีวา

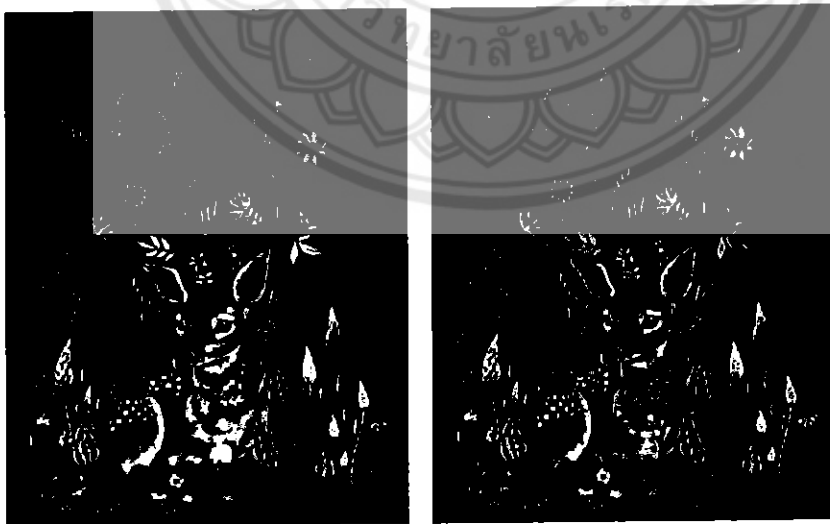
ภาพประกอบที่ 83 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 20 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 80 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น ใช้สีของเส้นด้ายขนาดต่างๆปักเรียงกันเลียนแบบขนสัตว์ของจริง, ใช้สีของริบบิ้นปักเลียนแบบกลีบดอกไม้, ใช้ลูกปัดแทนเกสรดอกไม้ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 84 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดส่วนที่ว่าง 30% คือส่วนที่เป็นพื้นหลังเพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความกลมกลืนด้วยเส้นโค้งที่ให้ความรู้สึกที่ประสาน เคลื่อนไหวและผ่อนคลาย โดยในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นยังคงกำหนดที่ว่างที่เกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักต่างกัน ใช้รูปทรงขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศบ้างทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 85 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยปรับภาพสีเป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอากาศไหลผ่านได้

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1) วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม

2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งาน ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยผู้สร้างสรรค์เน้นวิธีการปักเป็นหลักและมีการนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสมผสานบ้างตามความเหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้เน้นใช้เส้นด้ายเป็นหลัก และนำริบบิ้น เศษผ้า ลูกบิดต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคที่หลากหลายมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพสื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร(Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันในเรื่องของน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งกันของขนาด ในภาพมีสัตว์ขนาดต่างกัน และมีดอกไม้ เถ็ด และพืชพรรณนานาชนิด ขนาดเล็กบ้าง ขนาดใหญ่บ้างไม่เท่ากันเพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงาน

มีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคงเป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของกระดุมและลูกบิด เป็นต้น

4) การประสาน(Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำของรูปทรงเห็ดชนิดต่างๆให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของดอกไม้ พืชพรรณนานาชนิด เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 4

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความฝัน ความทรงจำ จินตนาการในวัยเด็กที่แสดงถึงโลกในอุดมคติที่เรียบง่ายสมบูรณ์แบบไปด้วยธรรมชาติ

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับโลกในความฝันของเด็กผู้หญิง เป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1) เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงเด็กผู้หญิงอย่างมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ แต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยปัญญาค้นคว้าหารูปทรงที่น่าสนใจและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบทรงผมเด็กผู้หญิง ลายเส้นคอนทัวร์บนใบหน้า ลายเส้นการปักขนสัตว์ ดอกไม้ ดอกเห็ดและพืชพรรณนานาชนิด เป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้น ทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2) เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวของความฝัน ความรัก ความสุข สนุกสนาน ความทรงจำของตนเองในวัยเด็กออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรคผลงานศิลปะในชุด จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก นั้น ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล กระบวนการในการดำเนินงานทำให้ผู้สร้างสรรคเกิดทักษะ การเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค รวมถึงกลวิธีการสร้างสรรคผลงานศิลปะ เทคนิคการทำงานเพื่อตอบสนองตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค โดยนำจินตนาการสร้างสรรค และอิทธิพลต่างๆ มาถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) และผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้สำหรับไปพัฒนาผลงานการสร้างสรรคศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์ ซึ่งได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรคได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปเนื้อหา ที่แสดงถึงความสำคัญของจินตนาการสร้างสรรค ซึ่งผู้สร้างสรรคนั้นได้ค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลด้านเนื้อหาจากทัศนคติที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาทางด้านอิทธิพล แนวคิด การนำความคิดจินตนาการมาเป็นพลังในการสร้างสรรคผลงานศิลปะ และนำหนังสือนิทานและวรรณกรรมมาช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ก่อนนำเนื้อหาวิเคราะห์และสรุปผลออกมาเป็นศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงโลกในอุดมคติ ในจินตนาการของผู้สร้างสรรคเอง ที่มีความงามและใช้สีสันสดใสสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกสดชื่น เกิดความสุข ผ่อนคลาย โดยถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม โดยใช้การเทคนิคเย็บปักถักร้อย (Mixed Media Art/Embroidery) ลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม นามธรรมและคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับแห่งศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด

2. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็กได้แสดงออกถึงเนื้อหาการนำเสนอผลงานจิตรกรรมสื่อผสมซึ่งใช้วัสดุที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้า ทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคเพื่อค้นหารูปแบบการทำงาน โดยการศึกษาหาข้อมูลทางด้านรูปแบบจากหนังสือนิทาน วรรณกรรม และสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ของชะลูด นิ่มเสมอ ส่วนทางด้านกระบวนการและกลวิธีนั้นผู้สร้างสรรคได้ฝึกฝนทักษะฝีมือนำอิทธิพลจากศิลปะปมาศึกษาและประยุกต์งานจิตรกรรมจนได้รูปแบบเทคนิคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค และตอบสนองความคิด ความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสม กลวิธีเย็บปักถักร้อย โดยการศึกษา ค้นคว้ากระบวนการในการสร้างสรรคภายใต้หัวข้อศิลปะนิพนธ์ชุด จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก นั้น ส่งผลให้ผู้สร้างสรรคเกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรคอย่างเป็นระบบที่มีการวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน เพื่อให้การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการ สร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานก่อนศิลปนิพนธ์และได้นำเทคนิค กลวิธีการต่างๆมาพัฒนา ต่อยอดเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ให้ทดลองประยุกต์งานฝีมือเย็บปัก ถักร้อยเข้ากับงานจิตรกรรมและปรับเปลี่ยนเฟรมผ้าใบสีเหลี่ยมแบบดั้งเดิม เป็นทรงกลมแทน โดยเพิ่ม ลักษณะความเป็นสะดึงเข้าไปด้วย เพื่อให้เข้ากับงานเย็บปักถักร้อย

จากการศึกษาพัฒนางานครั้งนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานในรูปแบบแปลกใหม่ มีเอกลักษณ์ เฉพาะตนมากขึ้น

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำรูปแบบผลงานชั้นที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติม โดยครั้งนี้ได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์ให้ทดลองใช้โทนสีเอกรงค์หรือโทนสีโมโนโทน เพื่อสื่ออารมณ์ถึงความทรงจำในวัยเด็ก โลกใน อุดมคติที่มีแต่ความสุข และความสงบสุข และใช้โทนสีพาสเทลแทรกความสดใสไปกับตัวสัตว์ตัวเล็กตัวน้อย ในงาน ซึ่งทำให้ผลงานของผู้สร้างสรรค์มีสื่ออารมณ์ได้มากขึ้น และมีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นด้วย

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผู้สร้างสรรค์ได้นำกลวิธีเย็บปักถักร้อยมาพัฒนา โดยดึงตัวสัตว์มาเป็นจุดเด่นในผลงานบ้าง เพื่อแสดงถึงความงามของการเย็บปักถักร้อย และปรับตัวของเด็กผู้หญิงในงานให้เล็กลง เพื่อจำลองภาพเป็น เหมือนเด็กนั่งอยู่ท่ามกลางทุ่งดอกไม้ ดินแดนในฝัน และเพื่อจำลองภาพให้สมบูรณ์ผู้สร้างสรรค์จึงเปลี่ยนรูป แบบสะดึงวงกลม เป็นสะดึงสี่เหลี่ยม เพื่อให้เข้ากับรูปทรงของผลงาน โดยมีคำแนะนำจากอาจารย์คอยให้คำ ปรึกษาในเรื่องรูปแบบครั้งนี้ด้วย

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ผู้สร้างสรรค์ได้รวบรวมข้อมูลและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาทุกชั้น มา ศึกษาและวิเคราะห์โดยรวมอีกครั้ง เพื่อพิจารณาในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นผลงานชั้นที่ 4 อย่าง สมบูรณ์ที่สุด โดยยังคงเอกลักษณ์การเย็บปักถักร้อยไว้ และลดการใช้ผ้าที่เป็นลวดลายกราฟิกให้น้อยลง โดยนำผ้าลวดลายจากธรรมชาติมาใช้แทน เพื่อแสดงถึงความเป็นธรรมชาติในผลงาน ส่วนในเรื่องจุดเด่นนั้น ผู้สร้างสรรค์ยังคงเลือกใช้ตัวสัตว์เป็นจุดเด่น โดยเพิ่มการปักให้ละเอียดมากยิ่งขึ้นเพื่อความสมบูรณ์ที่สุด ส่วนในรูปแบบเฟรมของผลงานนั้นผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นสะดึงไม้สีเหลี่ยม เช่นเดิมเพื่อความต่อเนื่องกันของผลงานชั้นที่ 3

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลและการพัฒนาเหล่านี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์สามารถสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4 ได้สมบูรณ์ทั้งในเรื่องรูปแบบและกลวิธีการเย็บปักถักร้อย

สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์โดยรวม

ข้อดีจากการสร้างสรรค

ผู้สร้างสรรคได้ ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรคตามที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้เกิดกระบวนการศึกษา การเรียนรู้ เกิดการพัฒนาในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆได้อย่างมีความรอบคอบ ความเข้าใจ สามารถรับรู้ถึงปัญหาอุปสรรคและนำไปพัฒนาทักษะฝีมือได้ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ไว้อย่างเป็นระบบในภาคเอกสาร และสำหรับแนวทางในการพัฒนาผลงานสร้างสรรคต่อในภายภาคหน้า ผู้สร้างสรรคจะพัฒนาผลงานจิตรกรรมสื่อผสมนี้ให้มีความละเอียดมากขึ้น เนื้อหาสอดแทรกความเป็นไทยมากขึ้น เช่นการนำธรรมชาติ พื้นพรรณไม้ไทยมาเพิ่มเอกลักษณ์ให้แก่ผลงาน มีการใช้เทคนิคที่หลากหลาย และพัฒนาการทางด้านทักษะฝีมือสูงขึ้น

ข้อเสียในการสร้างสรรค

ผู้สร้างสรรคคิดว่าสิ่งที่ผู้สร้างสรรคได้ศึกษา ค้นคว้า ทดลองนั้นล้วนแล้วแต่เกิดประโยชน์ ไม่ได้เกิดข้อเสียใดๆ เนื่องจากเป็นประสบการณ์ที่ดี การทดลองผิดบ้าง ถูกบ้างทำให้ผู้สร้างสรรคเกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ และได้พบกลวิธีเฉพาะตัว แต่ผู้สร้างสรรคนั้นยังคงขาดระยะเวลาในการทำงานผิดพลาดไปบ้างทำให้ผลงานศิลปนิพนธ์ในบางชิ้นนั้นยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ส่งผลให้ระยะเวลาไม่พอ เกิดการเร่งรีบ และหักโหมจนเสียสุขภาพ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้สร้างสรรคจัดการวางแผนตารางงาน และเวลาได้ไม่ดีนัก

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรคจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปนิพนธ์ในชุดนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในกระบวนการสร้างสรรคผลงานทางจิตรกรรมสื่อผสม กลวิธีเย็บปักถักร้อย และผู้ที่สนใจผลงานทางศิลปะทั้งหลาย ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจทั่วไป ทั้งในด้านผลงานศิลปะ และภาคเอกสารหากผิดพลาดประการใด ผู้สร้างสรรคจะนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมประเภทหนังสือ

กำจร สุนพงษ์ศรี. (2556). หนังสือสุนทรียศาสตร์หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์

ศิลปะวิจารณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เคาต์ ลีโอ ตอลสตอย. (2543). นิยายอมตะของตอลสตอย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.

ฉัตรชัย อรรถปักษ์. (2550). องค์ประกอบศิลปะ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒนา.

นวล เปาโรหิตย์. (2536). ค้นหาตัวเอง. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : แสงแดด.

ประเสริฐ ศีลรัตนนา. (2525). ความเข้าใจในศิลปะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สกนธ์ ภู่งามดี. (2545). จิตรกรรมสร้างสรรค์. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วาดศิลป์.

สรุชาติ เกษประสิทธิ์. (2555). เอกสารประกอบการเรียนการสอนพื้นฐานองค์ประกอบศิลป์,

อำนาจ เย็นสบาย. (2530-2531). ศิลปะวิจารณ์. ฉบับที่ 8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : มติชน.

อารี สุทธิพันธุ์. (2535). ศิลปนิยม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

องตวน เดอแซงเต-ซูเปรี. (2546). เจ้าชายน้อย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : เรือนปัญญา.

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

<https://blog.eduzones.com/winny/3619> เข้าถึงเมื่อ: 28 มกราคม 2559

<http://www.voathai.com/content/a-47-2009-06-06-voa1-90653159/923157.html> เข้าถึงเมื่อ: 30

มกราคม 2559

<https://th.wikipedia.org/wiki/นิทาน> เข้าถึงเมื่อ: 27 มีนาคม 2559